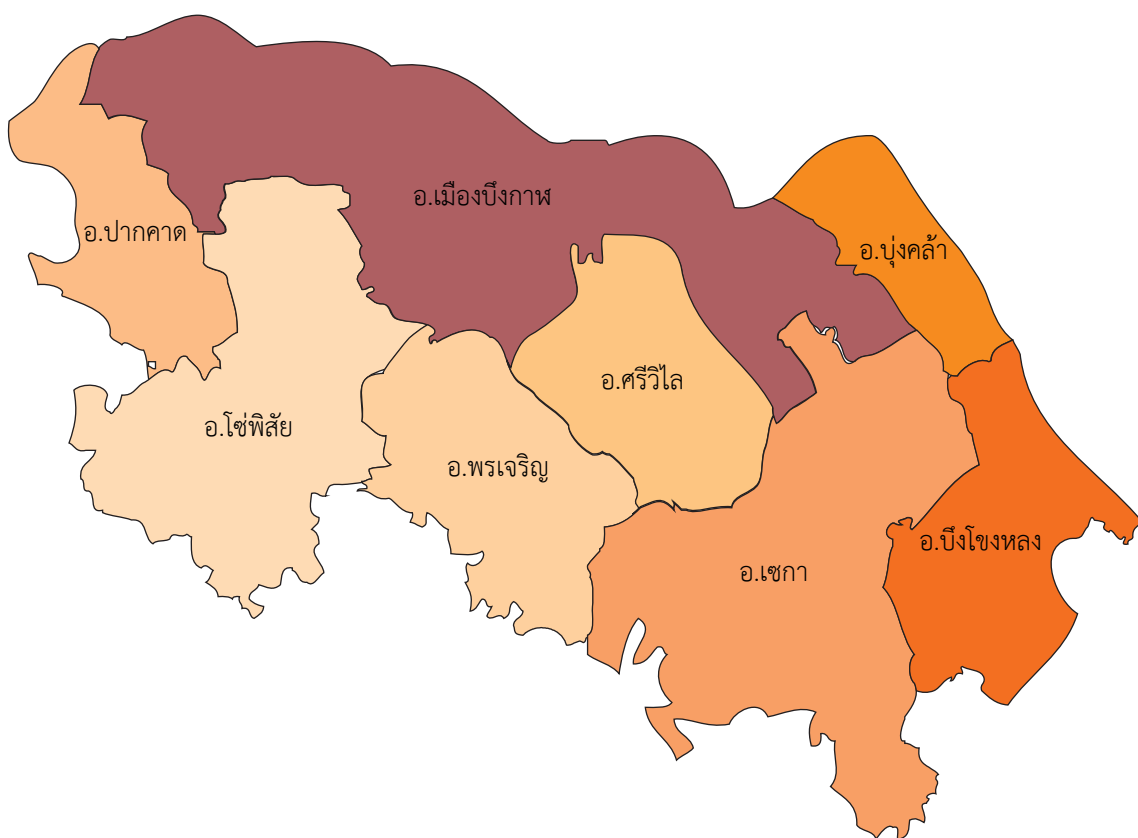

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดบึงกาฬ

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุมคณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้จังหวัดบึงกาฬ ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 45 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 17 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 13 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถการค้าและการลงทุน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 41 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 17 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และเป็นรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 24 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) 2 รายการ คือ

- ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” มีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 73 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 45 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และเป็นรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 28 รายการ

- ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” มีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 48 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 15 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และเป็นรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 33 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 27 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 17 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และเป็นรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงานโดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	19
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการ ดำเนินงาน	24
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	43
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	55
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	88
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน	97
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	102
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	19
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	97
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	98
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ)	99
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ)	100
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	101

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบึงกาฬ (GPP) แบบ Top down ประจำปี พ.ศ. 2554	6
ตารางที่ 2 : พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจจังหวัดบึงกาฬ แยกรายอำเภอ ปี พ.ศ. 2555	7
ตารางที่ 3 : จำนวนปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ แยกรายอำเภอ ปี พ.ศ. 2556	7
ตารางที่ 4 : ข้อมูลการทำประมงจังหวัดบึงกาฬ แยกรายอำเภอและประเภทการประมง ปี พ.ศ. 2555	8
ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดบึงกาฬ แยกรายอำเภอ ปี พ.ศ. 2554	9
ตารางที่ 6 : มูลค่าการค้านำเข้า – ส่งออก ด้านด้านศุลกากรบึงกาฬ ปีงบประมาณ 2554 – 2556	10
ตารางที่ 7 : จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดบึงกาฬ และรายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2554 - 2555	10
ตารางที่ 8 : ประชากรและกำลังแรงงานของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. 2556	11
ตารางที่ 9 : จำนวนสถานศึกษา ครู และนักเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ปี พ.ศ. 2556	12
ตารางที่ 10 : สถิติคดีอาญา จำแนกตามประเภทความผิด ปีงบประมาณ พ.ศ.2553 – 2555	13
ตารางที่ 11 : จำนวนพื้นที่ดินที่มีปัญหา จำแนกตามสภาพปัญหาของดินจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. 2555	14
ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 15 : ผลผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”	31
ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”	39
ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”	39
ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”	41
ตารางที่ 20 : ผลผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	43
ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”	45
ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”	52
ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 24 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	55
ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”	57
ตารางที่ 26 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”	69
ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”	69
ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”	73
ตารางที่ 29 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”	84
ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”	84
ตารางที่ 31 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	88
ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”	90
ตารางที่ 33 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นสำคัญ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”	95
ตารางที่ 34 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”	95
ตารางที่ 35 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก	104

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณ ในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียนการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดบึงกาฬ ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดบึงกาฬฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ที่ปรึกษาฯ เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดบึงกาฬตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร 751 กิโลเมตร เป็นจังหวัดชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวโดยมีแม่น้ำโขงกั้นกลาง ยาวประมาณ 120 กิโลเมตร มีพื้นที่รวมทั้งจังหวัด 4,305.75 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองบึงกาฬ	5. อำเภอปากคาด
2. อำเภอเซกา	6. อำเภอบึงโขงหลง
3. อำเภอโซ่พิสัย	7. อำเภอศรีวิไล
4. อำเภอพรเจริญ	8. อำเภอบุงคล้า

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัด โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง แยกได้เป็น 3 บริเวณคือ บริเวณพื้นที่ที่เป็นคลื่นลอนลาด กระจายอยู่ทุกอำเภอเป็นหย่อมๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา และปลูกพืชไร่พืชสวน และป่าธรรมชาติ บริเวณพื้นที่ที่เป็นคลื่นลอนชัน ภูเขา และป่าธรรมชาติ เช่น ป่าไม้เต็งรัง เบญจพรรณ พบในเขตอำเภอบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอบึงโขงหลง อำเภอศรีวิไล อำเภอบุงคล้า และอำเภอพรเจริญ และบริเวณพื้นที่ที่เป็นภูเขาสูงชัน มีความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 200 เมตร ได้แก่บริเวณเทือกเขาต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุงคล้า อำเภอเซกา และอำเภอบึงโขงหลง

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดบึงกาฬมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 14,369 ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ 33,027 บาทต่อคนต่อปี มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจัดเป็นอันดับที่ 19 จากทั้งหมด 20 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรมเป็นหลัก (สัดส่วนโครงสร้างร้อยละ 65.54 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด) รองลงมาคือสาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ 17.42) สาขาก่อสร้าง (ร้อยละ 9.83) สาขาการขนส่งขายปลีกฯ (ร้อยละ 12.29) สาขาอสังหาริมทรัพย์ฯ (ร้อยละ 7.56) สาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ 6.72) และสาขาบริหารราชการฯ (ร้อยละ 2.87) ตามลำดับ

¹ แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดบึงกาฬ (GPP) แบบ Top down ประจำปี พ.ศ. 2554

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	ปี 2554p
ภาคเกษตร	9,580
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	9,417
การประมง	163
ภาคนอกเกษตร	4,789
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-
อุตสาหกรรม	965
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	128
การก่อสร้าง	103
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์จักรยายนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	1,766
โรงแรมและภัตตาคาร	2
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	191
ตัวกลางทางการเงิน	125
บริการด้านอาหารมหรสพ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	1,086
การบริหารราชการและป้องกันประเทศ รวมทั้งประกันสังคมภาคบังคับ	412
การศึกษา	1
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	4
การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	5
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	14,369
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	33,027
ประชากร (1,000 คน)	435

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 8, หน้า 11)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดบึงกาฬมีครัวเรือนเกษตรกรทั้งสิ้นประมาณ 85,000 ครัวเรือน มีพื้นที่เกษตรกรรมจำนวน 1,666,023 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 53 ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นพื้นที่ปลูกยางพาราจำนวน 676,910 ไร่ ทำนาข้าว 670,497 ไร่ ปลูกพืชไร่ 44,383 ไร่ ปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้นและพืชผัก รวมจำนวน 149,646 ไร่ และการเกษตรด้านอื่นๆ จำนวน 124,587 ไร่

ยางพารา เป็นพืชที่เกษตรกรในจังหวัดนิยมปลูกมากที่สุด มีพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยจังหวัดบึงกาฬเป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่ปลูกยางมากที่สุด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาคือการทำนาข้าว ส่วนพืชไร่ที่นิยมปลูกคือมันสำปะหลัง ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร เพราะมีผลผลิตต่อไร่สูงและมีราคาน่าสนใจแก่การเพาะปลูก ผลผลิตจะถูกส่งเพื่อจำหน่ายนอกเขตพื้นที่จังหวัด ส่วนพืชไร่อื่นๆเกษตรกรจะปลูกแซมตามแปลงยางพาราที่ยังไม่ได้เปิดกรีดหน้ายาง เป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในระหว่างรอกรีด รายละเอียดพื้นที่ทำการเกษตรแยกรายอำเภอแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจจังหวัดบึงกาฬ แยกรายอำเภอ ปี พ.ศ. 2555

อำเภอ	พื้นที่ การเกษตร (ไร่)	พื้นที่การเกษตรถือครอง (ไร่)					
		นาข้าว	พืชไร่	ไม้ผล/ ไม้ยืนต้น	ยางพารา	พืชผัก	การเกษตร ด้านอื่นๆ
บึงกาฬ	366,369	158,823	3,390	11,713	181,615	3,330	7,497
พรเจริญ	122,244	43,784	2,647	6,852	60,279	21	8,661
โซ่พิสัย	281,883	130,346	6,829	34,249	90,500	65	19,894
เซกา	420,316	166,530	17,422	53,234	110,749	45	72,336
ปากคาด	124,817	43,150	991	5,340	67,455	908	6,973
บึงโขงหลง	124,791	44,361	9,527	7,706	54,897	2,907	5,393
ศรีวิไล	160,841	62,599	2,078	19,068	75,266	13	1,817
บุ่งคล้า	64,763	20,904	1,499	3,182	36,149	1,013	2,016
รวม	1,666,023	670,497	44,383	141,344	676,910	8,302	124,587

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางบึงกาฬ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 16, หน้า 21)

ด้านการทำปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ มีการเลี้ยงสัตว์หลากหลายชนิด เช่น ไก่พื้นเมือง เป็ด ไก่เนื้อ ไก่ชน สุกร และกระบือ แต่มีจำนวนการเลี้ยงไม่มากนักเนื่องจากส่วนใหญ่เลี้ยงเป็นอาชีพเสริม ในปี พ.ศ. 2556 มีเกษตรกรทำปศุสัตว์จำนวน 17,301 ราย มีปริมาณการเลี้ยงไก่มากที่สุด จำนวน 415,298 ตัว รองลงมาคือเป็ด 60,296 ตัว ไก่เนื้อ 10,869 ตัว สุกร 7,074 ตัว กระบือ 6,384 ตัว และโคนม 988 ตัว ตามลำดับ

ตารางที่ 3 : จำนวนปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ แยกรายอำเภอ ปี พ.ศ 2556

ที่	อำเภอ	โคเนื้อ (ตัว)	โคนม (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	ไก่ (ตัว)	เป็ด (ตัว)	รวม (ตัว)
1	บึงกาฬ	2,084	-	1,592	947	122,453	7,634	134,710
2	พรเจริญ	1,631	-	1,006	525	43,662	7,902	54,726
3	โซ่พิสัย	880	-	258	81	37,955	18,399	57,573
4	เซกา	3,276	988	2,182	2,244	74,004	6,416	89,110
5	ปากคาด	289	-	156	329	19,458	40	20,272
6	บึงโขงหลง	952	-	634	1,047	48,784	6,760	58,177
7	ศรีวิไล	979	-	430	1,572	67,410	12,383	82,774
8	บุ่งคล้า	778	-	126	329	1,572	762	3,567
รวม		10,869	988	6,384	7,074	415,298	60,296	500,909

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบึงกาฬ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอ สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 24, หน้า 26)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ในส่วนการประมงของจังหวัด มีลักษณะการทำประมงหลายรูปแบบ ด้วยมีแม่น้ำโขงเป็นลำน้ำไหลผ่านเขตอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอบุ่งคล้า อำเภอปากคาด และอำเภอบึงโขงหลง มีลำน้ำสาขาย่อยของแม่น้ำสงครามไหลผ่านอำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอเซกา อำเภอพรเจริญ และมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่สำคัญของจังหวัดบึงกาฬ อีก 2 แหล่ง คือ บึงโขงหลง และหนองกุดทิง ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับโลก รวมทั้งมีแหล่งน้ำประเภทย่อยบึง แหล่งน้ำขนาดเล็ก แหล่งน้ำในวัด กระจายอยู่ทั่วไป และมีแหล่งน้ำที่สร้างโดยหน่วยงานของรัฐ เช่น กรมประมง กรมชลประทาน กรมพัฒนาที่ดินอีกเป็นจำนวนมาก รวมทั้งพื้นที่นาในช่วงฤดูฝน ทำให้ประชาชนในชนบทอาศัยทำการประมงโดยจับสัตว์น้ำขึ้นมารับริโภคบ้างเป็นครั้งคราว สำหรับการทำการประมงแบบเสริมรายได้ จะอยู่บริเวณลำน้ำสาขาย่อยของแม่น้ำสงคราม โดยเฉพาะในช่วงเข้าสู่ฤดูน้ำหลาก สัตว์น้ำต่างๆ จะว่ายทวนน้ำขึ้นไปผสมพันธุ์วางไข่ ในช่วงดังกล่าวชาวประมงจะเข้ามาจับปลาบริเวณนี้เป็นจำนวนมาก แม้เจ้าหน้าที่หน่วยบริหารจัดการประมงน้ำจืดเขื่อนน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จะตรวจตราปราบปรามอย่างเข้มงวด อย่างไรก็ดี มักมีชาวประมงลักลอบทำการประมงและถูกจับกุมอยู่เสมอ ทั้งนี้จังหวัดบึงกาฬ มีชาวประมงที่ทำการประมงทั้งสิ้น 35,587 ราย มีเรือทำการประมง 9,396 ลำ มีพื้นที่ทำการประมงทั้งสิ้นประมาณ 86,549 ไร่

นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงปลาน้ำจืดในบ่อดินและในกระชัง โดยเป็นการดำเนินการในลักษณะไร่นาสวนผสม มีการขุดบ่อเพราะต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร และเลี้ยงปลาเป็นอาชีพเสริม โดยในปี พ.ศ. 2555 มีเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมาขอขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ และเกษตรกรด้านประมง รวมทั้งสิ้นจำนวน 6,264 ราย 7,838 บ่อ 318 กระชัง ทั้งนี้ในปัจจุบันปริมาณบ่อเลี้ยงปลาในบ่อดิน มีจำนวนเพิ่มขึ้นในอัตราน้อยลง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่หันไปปลูกยางพารามากขึ้นเนื่องจากมีราคาของผลผลิตเป็นตัวจูงใจ

ตารางที่ 4 : ข้อมูลการทำประมงจังหวัดบึงกาฬ แยกรายอำเภอและประเภทการประมง ปี พ.ศ. 2555

อำเภอ	ชาวประมงจับสัตว์น้ำ			เกษตรกรเลี้ยงในบ่อดิน			เกษตรกรเลี้ยงในกระชัง		
	ชาวประมง (ราย)	เรือประมง (ลำ)	พื้นที่แหล่ง น้ำ (ไร่)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (บ่อ)	พื้นที่ (ไร่)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (กระชัง)	พื้นที่ (ตร.ม.)
บึงกาฬ	8,214	1,308	29,850	1,186	1,525	1,268	10	315	5,920
พรเจริญ	2,917	485	5,666	240	268	242	-	-	-
โซพิสัย	5,510	1,900	7,608	1,018	1,397	1,357	-	-	-
เซกา	8,430	2,100	19,370	1,799	2,026	1,279	3	3	60
ปากคาด	3,160	2,200	4,654	234	335	305	-	-	-
บึงโขงหลง	3,180	882	11,655	82	89	47	-	-	-
ศรีวิไล	2,718	412	4,616	1,377	1,842	1,632	-	-	-
บุ่งคล้า	1,358	109	3,130	315	356	274	-	-	-
รวม	35,587	9,396	86,549	6,251	7,838	6,404	13	318	5,980

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 21-22, หน้า 24-25)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดบึงกาฬมีโรงงานอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2554 จำนวนทั้งสิ้น 289 โรง กระจายอยู่ในทุกอำเภอ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง อำเภอปากคาด และอำเภอโซ่พิสัย เป็นหลัก จำนวนเงินลงทุนทั้งสิ้น 1,284,355,718 ล้านบาท มีการจ้างงาน 2,090 คน

อุตสาหกรรมสำคัญในจังหวัดบึงกาฬ ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรม ดูดทราย ไม่ กรวด อุตสาหกรรมไม้แปรรูป อุตสาหกรรมคอนกรีต อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรม อื่นๆ และอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมยาง อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรม ทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต อุตสาหกรรมโลหะ และอุตสาหกรรมอื่นๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 5 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดบึงกาฬ แยกรายอำเภอ ปี พ.ศ. 2554

ลำดับ ที่	ชื่ออำเภอ	จำนวนโรงงาน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)			กำลังการผลิต (แรงแม้)
				ชาย	หญิง	รวม	
1	เมืองบึงกาฬ	69	960,169,900	775	501	1,276	19,024.55
2	ปากคาด	76	48,110,600	141	35	176	2,081.33
3	โซ่พิสัย	56	2,132,918	98	9	107	1,337.20
4	พรเจริญ	14	107,520,000	83	14	97	2,341.29
5	เซกา	16	30,867,200	83	23	111	502.26
6	บึงโขงหลง	35	85,672,000	142	67	209	4,912.30
7	ศรีวิไล	15	27,713,500	70	5	75	985.92
8	บุงคล้า	8	2,976,600	38	1	39	162.00
รวม		289	1,284,355,718	1,430	660	2,090	31,346.85

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับ
นำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 12, หน้า 17)

2.2.4 ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

จังหวัดบึงกาฬมีอาณาเขตติดต่อกับ สปป.ลาว อยู่ตรงข้ามแขวงบอลิคำไซ ของ สปป.ลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแนวชายแดนกั้นกลาง มีการติดต่อทางการค้าผ่านช่องทางการค้า จำนวน 3 แห่ง แบ่งเป็นจุดผ่านแดนแบบถาวร 1 แห่ง คือ ด่านศุลกากรบึงกาฬ และจุดผ่อนปรน 2 แห่ง ได้แก่ จุดผ่อนปรนบ้านห้วยคต อำเภอปากคาด และจุดบ้านบุงคล้า อำเภอบุงคล้า

ภาวะการค้าชายแดนระหว่างประเทศไทยกับ สปป.ลาว ด้านจังหวัดบึงกาฬ ปีงบประมาณ ปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่าการค้ารวม 5,241.25 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวน 204.80 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.06 โดยมีมูลค่าการส่งออกสูงกว่ามูลค่านำเข้า

สินค้าส่งออกไทยไปลาวที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องดื่มกระหิงแดง เครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำมันเครื่อง น้ำมันดีเซล หมุนเร็ว ผงชูรส รถบรรทุกทุกเกาใช้แล้วพร้อมอุปกรณ์ ปูนซีเมนต์ และของ เบ็ดเตล็ด ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ไม้แปรรูป รถยนต์นั่งใหม่พร้อมอุปกรณ์ไม้อัด

ตารางที่ 6 : มูลค่าการค้านำเข้า – ส่งออก ด้านด้านศุลกากรบึงกาฬ ปีงบประมาณ 2554 – 2556

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)			Δ เปรียบเทียบ 2554/2555 (+ เพิ่มขึ้น/- ลดลง)	
	ปีงบประมาณ 2554	ปีงบประมาณ 2555	ปีงบประมาณ 2556 (2เดือน : ต.ค.-พ.ย.55)	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ
มูลค่าการค้านำเข้า	279.25	370.06	96.60	90.81	32.52
มูลค่าการค้าส่งออก	4,757.20	4,871.19	922.95	113.99	2.40
มูลค่าการค้ารวม	5,036.45	5,241.25	1,019.55	204.80	4.06

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ, ด้านศุลกากรบึงกาฬ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 11, หน้า 17)

2.2.5 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

จังหวัดบึงกาฬ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. 2554 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2554 ถึงแม้จะเป็นจังหวัดใหม่แต่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก อาทิเช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ภูทอก บึงโขงหลง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว น้ำตกเจ็ดสี หาดสีดา หนองบึงกาฬ และโครงการอนุรักษ์พันธุ์ไม้ป่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม/ศาสนา ได้แก่ วัดอาฮงศิลาวาส วัดโพธาราม วัดสามัคคีอุบลรัตน์ ศาลเจ้าแม่สองนาง วัดศรีโสภณธรรมทาน วัดป่าบ้านพันลำ วัดบุพพาราชสโมสร มีงานประเพณีที่สำคัญ เช่น ประเพณีแข่งเรือยาวไทย-ลาว งานวันยางพาราบึงกาฬ งานสถาปนาจังหวัดบึงกาฬ งานบั้งไฟพญานาค งานวันสงกรานต์ เป็นต้น

จากข้อมูลจำนวนผู้เดินทางมาเยี่ยมเยือนจังหวัดบึงกาฬ ในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเพิ่มมากขึ้นประมาณร้อยละ 16.64 จากปีก่อนหน้า และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 43.3

ตารางที่ 7 : จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดบึงกาฬ และรายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2554 - 2555

รายการ	มกราคม – ธันวาคม		
	ปี 2555	ปี 2554	Δ อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
จำนวนผู้เดินทาง (คน)			
ผู้เยี่ยมเยือน	377,291	323,473	16.64
ชาวไทย	372,544	320,142	16.37
ชาวต่างชาติ	4,747	3,331	42.51
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)			
ผู้มาเยี่ยมเยือน	504.48	352.05	43.3
ชาวไทย	496.79	346.86	43.22
ชาวต่างชาติ	7.69	5.19	48.17

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 42, หน้า 58)

อย่างไรก็ตาม ยังพบสภาพปัญหาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดบึงกาฬ อาทิ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวไม่ได้รับการปรับปรุงพัฒนามานานจึงมีสภาพเสื่อมโทรม ไม่สนใจแก่นักท่องเที่ยว ถนนเข้าแหล่งท่องเที่ยวชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ ยากต่อการเดินทางเข้าถึง ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก ในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถยนต์ ห้องน้ำ/สุขา และขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี นักท่องเที่ยวยังไม่รู้จักจังหวัดบึงกาฬและแหล่งท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง

2.2.6 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.6.1 ประชากรและแรงงาน

ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดบึงกาฬมีประชากรวัยทำงานทั้งสิ้น 347,879 คน คิดเป็นร้อยละ 79.35 ของประชากรทั้งหมด เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 251,994 คน แบ่งเป็นผู้มีงานทำ 224,661 คน หรือร้อยละ 89.15 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด มีผู้ว่างงาน 91 คน คิดเป็นอัตราว่างงานร้อยละ 0.04 และมีแรงงานรอฤดูกาลอีกจำนวน 27,242 คน

ตารางที่ 8 : ประชากรและกำลังแรงงานของจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. 2556*

ประชากรและกำลังแรงงาน	จำนวน (คน)
ประชากรทั้งหมด	438,430
1. ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	347,879
1.1 ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม	251,994
กำลังแรงงานปัจจุบัน	224,752
- ผู้มีงานทำ	224,661
- ผู้ว่างงาน	91
กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	27,242
1.2 ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	95,885
- ทำงานบ้าน	28,282
- เรียนหนังสือ	21,673
- อื่น ๆ	45,930
2. ประชากรอายุต่ำกว่า 15 ปี	90,551

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดบึงกาฬ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับ

นำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ -, หน้า 19)

หมายเหตุ : * ข้อมูลสำรวจ ณ ไตรมาสที่ 2 (มีนาคม – พฤษภาคม พ.ศ. 2556)

2.2.6.2 การศึกษา

จังหวัดบึงกาฬมีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 215 โรงเรียน รวม 2,213 ห้องเรียน (ก่อนประถมศึกษา – ป.6) จำนวน นักเรียน 43,245 คน จำนวนครูทั้งหมด 2,450 คน คิดเป็นอัตราส่วนครูต่อนักเรียน เท่ากับ 1 : 18 และมีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 25 โรงเรียน รวม 515 ห้องเรียน (ม. 1 – ม.6) จำนวนนักเรียน 18,651 คน จำนวนครูทั้งหมด 677 คน คิดเป็นอัตราส่วนครูต่อนักเรียน เท่ากับ 1 : 27

ตารางที่ 9 : จำนวนสถานศึกษา ครู และนักเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ปี พ.ศ. 2556

อำเภอ	ระดับประถมศึกษา					มัธยมศึกษา ¹				
	โรงเรียน (แห่ง)	ห้องเรียน (ห้อง)	นักเรียน (คน)	ครู (คน)	อัตราส่วน ครู:นักเรียน	โรงเรียน (แห่ง)	ห้องเรียน (ห้อง)	นักเรียน (คน)	ครู (คน)	อัตราส่วน ครู:นักเรียน
เมืองบึงกาฬ	51	514	9,840	542	1 : 18	4	99	3,914	129	1:30
พรเจริญ	21	221	440	261	1 : 17	3	65	2,408	89	1:27
เซกา	44	461	8,626	525	1 : 16	6	100	3,692	141	1:26
บึงโขงหลง	18	191	3,930	215	1 : 18	2	35	1,180	46	1:25
ศรีวิไล	15	194	4,228	231	1 : 18	2	53	1,847	65	1:28
บุงคล้า	11	91	1,352	84	1 : 16	1	21	756	30	1:25
โซ่พิสัย	37	360	7,242	394	1 : 18	4	76	2,606	93	1:28
ปากคาด	18	181	3,617	198	1 : 18	3	66	2,250	84	1:26
รวม	215	2,213	43,245	2,450	1 : 18	25	515	18,651	677	1:27

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21 (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 32-33, หน้า 34-35)

หมายเหตุ : ¹ ข้อมูลปี พ.ศ. 2554

2.2.6.3 การสาธารณสุข

ข้อมูลจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. 2555² จังหวัดบึงกาฬมีสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วยโรงพยาบาลทั่วไป จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 7 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 61 แห่ง และศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง 1 แห่ง นอกจากนี้ยังมีสถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน ประกอบด้วยคลินิกทางการแพทย์รวม 43 แห่ง และร้านขายยา 66 แห่ง

ในส่วนของจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของจังหวัดบึงกาฬ เทียบกับเกณฑ์การจัดสรรบุคลากรด้านภูมิศาสตร์สารสนเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (GIS)³ ในภาพรวมของประเทศ พบว่า บุคลากรทุกสาขาวิชาชีพยังขาดแคลนเมื่อเทียบกับเกณฑ์ดังกล่าว โดยวิชาชีพที่ขาดแคลนมากที่สุด คือ ทันตแพทย์ รองลงมาคือแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ ได้จ้างพยาบาลวิชาชีพ และนักวิชาการสาธารณสุขเพื่อให้ปฏิบัติงานในหน่วยบริการมากขึ้น เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรลง

สำหรับปัญหาสุขภาพของประชาชนในจังหวัดบึงกาฬ พิจารณาจากสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน พบว่าสาเหตุการป่วยที่สำคัญอยู่ในกลุ่มโรคเรื้อรัง ได้แก่ โรคระบบต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึม เบาหวาน และโรคความดันโลหิตสูง ซึ่งมีอัตราป่วยเพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 และเมื่อพิจารณาจากอัตราป่วยของผู้ป่วยนอก (รง.504) ที่มารับการรักษาในสถานบริการสาธารณสุข ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2555 พบว่า โรคระบบทางเดินหายใจเป็นโรคที่พบมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนโรคอื่นๆ ใน 10 อันดับแรกเป็นกลุ่มโรคที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ได้แก่ โรคเกี่ยวกับระบบต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม และโรคระบบไหลเวียนเลือด เป็นต้น โดยมีแนวโน้มของโรคที่เป็น

² อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: หัวข้อการสาธารณสุข, หน้า 26-28

³ อ้างถึงใน เล่มเดียวกัน, หน้า 29-30

รุนแรงมากขึ้น อันเป็นจากผลกระทบจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ทั้งนี้สามารถสรุปปัญหาสุขภาพของประชาชนบึงกาฬ ที่หน่วยงานสาธารณสุขต้องกำหนดแนวทางเพื่อลดปัญหาของโรค ที่เกิดขึ้น ดังนี้

- 1) โรคที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา อาทิเช่น โรคไข้เลือดออก ไข้หวัดนก และไข้หวัดใหญ่ โรคเอดส์ วัณโรค
- 2) โรคไม่ติดต่อ ได้แก่ โรคหัวใจ โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูง และอุบัติเหตุ
- 3) ภาวะการขาดสารไอโอดีน
- 4) ภาวะการตายของแม่และเด็กจากการตั้งครรภ์และการคลอด
- 5) ทารกแรกคลอดน้ำหนักน้อยกว่า 2,500 กรัม

นอกจากการกำหนดแนวทางเพื่อลดปัญหาของโรคแล้ว ควรเน้นการสร้างสุขภาพและการส่งเสริมสุขภาพเพื่อลดปัญหาโรคที่สามารถป้องกันได้โดยสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และควรพัฒนามาตรฐานของสถานบริการให้ได้ตามมาตรฐาน พัฒนาหน่วยบริหารหรือหน่วยสนับสนุนรวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรในองค์กร เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนในการทำให้ประชาชนจังหวัดบึงกาฬมีสุขภาพดี

2.2.6.4 ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

จังหวัดบึงกาฬมีความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านระดับท้องถิ่น เป็นไปด้วยดี มีการประสานความร่วมมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามสถานการณ์การกระทำผิดกฎหมายซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงประเทศในพื้นที่ชายแดนยังคงมีปรากฏอยู่เสมอ โดยเฉพาะการลักลอบค้ายาเสพติด สิ่งผิดกฎหมาย แรงงานต่างด้าว ฯลฯ

จากสถิติคดีอาญาของจังหวัดบึงกาฬ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 – 2555 พบว่ามีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น โดยคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายเป็นประเภทความผิดที่มีการรับแจ้งมากที่สุด รองลงมา คือ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ซึ่งการกระทำความผิดในแต่ละประเภทมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี

ตารางที่ 10 : สถิติคดีอาญา จำแนกตามประเภทความผิด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 – 2555

ประเภทความผิด	ปี 2553 (ต.ค.52 – ก.ย.53)		ปี 2554 (ต.ค.53 – ก.ย.54)		ปี 2555 (ต.ค.54 – ก.ย.55)	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	14	10	16	11	20	13
2. คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและเพศ	82	45	102	70	80	44
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	70	40	91	53	106	52
4. คดีที่นำสนใจ	38	17	46	11	67	32
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	(ราย)	(คน)	(ราย)	(คน)	(ราย)	(คน)
5.1 อาวุธปืน	753	1,187	1,531	2,046	2,413	2,778
5.2 การพนัน	83	87	121	142	153	169
5.3 ยาเสพติด	224	583	217	589	94	296
5.4 การค้าประเวณี	445	516	1,193	1,315	2,165	2,312
5.5 มีและเผยแพร่วัตถุลามก	-	-	-	-	-	-
	1	1	-	-	1	1

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดบึงกาฬ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 34, หน้า 37)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.7 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

2.2.7.1 ทรัพยากรดิน

จังหวัดบึงกาฬมีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบ ที่ดอนเป็นลอนคลื่น ผสมที่เนินสูง และภูเขาสูงชันใช้ประโยชน์ในการทำนาและปลูกพืชไร่การเกษตร ลักษณะดินเป็นดินปนทรายตลอดชั้นดิน ทำให้ระบายน้ำได้ดีและการไหลบ่าของน้ำบนผิวดินมีความรวดเร็ว สภาพพื้นที่ดังกล่าวจึงไม่เหมาะสมกับการปลูกพืชในฤดูแล้งและการปลูกข้าว จึงต้องมีการปรับปรุงโดยใช้ระบบชลประทานและการขุดบ่อน้ำที่ต้องมีกรรมวิธีแบบพิเศษในการรองพื้นหน้าดินทำให้การเก็บกักน้ำได้ดี เพื่อให้การเพาะปลูกได้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น สำหรับปัญหาทรัพยากรดินในจังหวัดบึงกาฬ ที่สำคัญ ได้แก่

- ปัญหาการกัดเซาะพังทลายของตลิ่งแม่น้ำโขงบริเวณอำเภอมืองบึงโขงหลง ปากคาด และอำเภอบุ่งคล้า ซึ่งทำให้สูญเสียดินแดนเนื่องจากการพังทลายของดินและร่องน้ำเปลี่ยนทิศทาง ทั้งนี้จังหวัดบึงกาฬมีชายแดนตามลำน้ำโขงความยาวทั้งสิ้น 120 กิโลเมตร มีการพังทลายของตลิ่งแม่น้ำโขง 60.5 กิโลเมตร

- ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์และมีสภาพเป็นกรด เนื่องจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่มีการใช้ปุ๋ยเคมีอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน และเป็นผลสืบเนื่องจากการใช้น้ำกรดในแปลงปลูกยางพารา จึงทำให้เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายต้นทุนเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับดินเพิ่มขึ้นทุกปี

- ปัญหาความขัดแย้งการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้ กับความต้องการพื้นที่เพื่อทำกินของราษฎรตามแนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว และแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งแนวเขตที่ดินของรัฐ เนื่องจากต้องการที่ดินสำหรับการปลูกยางพารา

ตารางที่ 11 : จำนวนพื้นที่ดินที่มีปัญหาจำแนกตามสภาพปัญหาของดินจังหวัดบึงกาฬ ปี พ.ศ. 2555

ปัญหาของดิน	เนื้อที่ (ไร่)
ดินกรดจัดในที่ลุ่มและมีโครงร่างแน่นทึบ	45,053
ดินกรดในที่ลุ่ม	121,751
ดินกรดในที่ลุ่มความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	73,521
ดินค่อนข้างเป็นดินทรายและดินกรดในที่ดอน	217,670
ดินค่อนข้างเป็นทรายในที่ดอน	2,163
ดินค่อนข้างเป็นทรายในที่ดอนความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	24,405
ดินค่อนข้างเป็นทรายในที่ลุ่มความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	69,467
ดินตื้นถึงชั้นหินพื้น	214
ดินตื้นเนื่องจากเป็นลูกวังหรือก้นกรวด	730,984
ดินทรายจัดและเป็นดินกรดจัดในที่ดอนความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	242,352
ดินทรายจัดและเป็นดินกรดจัดในที่ลุ่มความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	73,913
ดินทรายจัดในที่ดอน	23,157
ดินทรายจัดในที่ลุ่ม	8,219
ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	2,127
ดินลูกวังในที่ลุ่ม	160,263
ดินเป็นกรดจัดและค่อนข้างเป็นทรายในที่ลุ่มความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	96,332
ดินในพื้นที่ลาดชันความอุดมสมบูรณ์ต่ำ	8,447
ดินในพื้นที่ลาดชันมากกว่าร้อยละ 35	146,403
รวม	2,046,441

ที่มา : สำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 35, หน้า 38)

2.2.7.2 ทรัพยากรป่าไม้

แต่เดิมจังหวัดบึงกาฬ มีสภาพพื้นที่เป็นมีป่าธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีผืนป่าครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 80 ของพื้นที่จังหวัด จำแนกได้คือ ป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น ป่าเต็งรัง และเบญจพรรณ พรรณไม้สำคัญที่พบในป่าดิบแล้ง ได้แก่ ยาง ปาย ตะเคียน เต็ง เปล้าใหญ่ ช่อหิน พรรณไม้สำคัญที่พบในป่าดิบชื้น ได้แก่ พะยุง ไม้จำพวกไม้อย่าง ตะเคียนทอง ตะเคียนหิน มะค่าโมง จิงชัน ไม้ก่อ ส่วนไม้พื้นล่างเป็นไม้จำพวกหวาย ปาล์ม พรรณไม้สำคัญที่พบในป่าเต็งรัง ได้แก่ ยางเหียง เต็ง รัง ตัวขาว ไม้พื้นล่างเป็นไม้พุ่ม และหญ้า ส่วนพรรณไม้สำคัญที่พบในป่าเบญจพรรณ ได้แก่ กระบก ตะแบกแดง ตะแบกกราย ประดู่ นนทรี เป็นต้น

ปัจจุบันพื้นที่ป่าได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง เพราะผืนป่าได้ถูกใช้เป็นที่ดินทำกิน และปลูกพืชเศรษฐกิจยางพาราทำให้พื้นที่ป่าตามธรรมชาติลดลงอย่างต่อเนื่อง สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำโครงการสำรวจสถานภาพและจัดทำแผนที่พื้นที่ป่าในท้องที่จังหวัดบึงกาฬ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 โดยใช้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการดูแลรักษาป่าไม้ พบว่าสภาพป่าไม้ของจังหวัดบึงกาฬ คงเหลือเนื้อที่ป่า ประมาณ 184,631.17 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.86 ของเนื้อที่จังหวัด ทั้งนี้ผืนป่าที่คงเหลือส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร ได้แก่ ป่าภูว ป่าภูสิงห์ ป่าภูลังกา อย่างไรก็ตามพื้นที่ป่าไม้ดังกล่าว บางส่วนยังถูกบุกรุกทำลายและลักลอบตัดไม้พะยุงที่มีราคาสูง⁴

2.2.7.3 ทรัพยากรน้ำ

1) แหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ จังหวัดบึงกาฬ มีลำน้ำสายหลักสำคัญ คือ แม่น้ำโขง มีความยาวประมาณ 120 กิโลเมตร และลำน้ำสงคราม ทั้งนี้สามารถแบ่งมีพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่จังหวัด ออกเป็น 5 ลุ่มน้ำสาขา ได้แก่ พื้นที่ลุ่มน้ำโขงส่วนที่ 7 พื้นที่ลุ่มน้ำลำฮ้าง พื้นที่ลุ่มน้ำสงครามตอนบน พื้นที่ลุ่มน้ำสงครามตอนล่าง และพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยคอง ปริมาณฝนเฉลี่ยรายปีของลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ มีค่าผันแปรระหว่าง 1,570.35 – 2,580.80 มม. แม้ว่าโดยเฉลี่ยจะมีปริมาณฝนจำนวนสูงกว่าพื้นที่จังหวัดอื่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่พบว่ามีปัญหาฝนทิ้งช่วงและปัญหากระจายปริมาณน้ำฝนในแต่ละลุ่มน้ำไม่สม่ำเสมอ ส่วนปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยของลุ่มน้ำสาขาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ มีปริมาณน้ำท่ารายปีเฉลี่ยต่อหน่วยพื้นที่มีค่าอยู่ระหว่าง 15.33 – 30.84 ลิตร/วินาที/ตร.กม.

พื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่มีกระจายอยู่ในจังหวัดบึงกาฬ ประมาณ 1,030 แห่งนั้น มีประมาณร้อยละ 30 ที่ได้รับการขุดลอกพัฒนาและฟื้นฟูเพื่อเป็นแหล่งน้ำมีปริมาณน้ำต้นทุนที่เพียงพอกับความต้องการของชุมชน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในระบายน้ำเพื่อป้องกันอุทกภัยที่มักจะเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี แต่อีกประมาณร้อยละ 70 ของแหล่งน้ำทั้งหมด ยังไม่ได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู ดังนั้นจึงควรพัฒนาแหล่งน้ำดังกล่าวให้มีปริมาณน้ำต้นทุนที่เพียงพอกับความต้องการใช้ประโยชน์ของประชาชนและมีศักยภาพเพียงพอต่อการระบายน้ำในช่วงภาวะน้ำท่วม

⁴ ตัวเลขสถิติจาก สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติจังหวัดบึงกาฬ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3: ตารางที่ 36, หน้า 39).

2) แหล่งน้ำชลประทาน โครงการชลประทานได้พัฒนาแหล่งน้ำที่มีศักยภาพเพื่อใช้ในการเกษตรกรรม และพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่มีการขาดแคลนน้ำ ทั้งนี้ในระยะที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาแหล่งน้ำชลประทานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬสามารถจำแนกประเภทโครงการ ได้แก่ โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน 3 แห่ง โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน 1 แห่ง โครงการตามพระราชดำริ จำนวน 8 แห่ง และโครงการหมู่บ้านป้องกันชายแดน จำนวน 5 แห่ง รวมพื้นที่ชลประทานประมาณ 3,173 ไร่ และมีพื้นที่ได้รับประโยชน์ประมาณ 25,990 ไร่

3) แหล่งน้ำใต้ดิน บริเวณจังหวัดบึงกาฬมีการสะสมตัวของชั้นเกลือหลายชั้น พบว่าหากมีการเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่ที่อยู่ไกลจากแหล่งน้ำธรรมชาติจะพบน้ำที่ระดับลึกโดยประมาณ 50 – 150 เมตร ในส่วนของผลการวิเคราะห์ทางเคมีพบว่าคุณภาพของน้ำอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีนัก เพราะมีส่วนผสมของสารละลายจากหินเกลือใต้ดิน แต่สามารถนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคได้เมื่อพิจารณาเทียบกับมาตรฐานน้ำบาดาลเพื่อการบริโภค ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นน้ำที่พัฒนาขึ้นมาใช้

เมื่อพิจารณาถึงภาพรวมของปริมาณการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดบึงกาฬพบว่าเมื่ออัตราการใช้น้ำอยู่ในระดับ 5,000 – 7,000 ลูกบาศก์เมตรต่อปี อัตราการใช้น้ำบาดาลของจังหวัดอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงนัก ส่วนใหญ่นำไปใช้ในกิจการเกี่ยวกับอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรม/การค้า/ธุรกิจ การบริการและเกษตรกรรม ผลสืบเนื่องจากการขุดเจาะน้ำบาดาล คือ การทรุดตัวของแผ่นดินในบางพื้นที่ และการไหลซึมของน้ำเค็มรุกเข้าในชั้นน้ำบาดาลชั้นสู่พื้นดิน ดังนั้นการใช้น้ำบาดาลในจังหวัดบึงกาฬจึงควรเพิ่มความระมัดระวังในส่วนของการปริมาณน้ำที่จะนำขึ้นมาใช้ในบางพื้นที่ เพื่อมิให้ระบบนิเวศของน้ำผิวดินถูกเจือปนและเสื่อมคุณภาพ ในระยะที่ผ่านมาจังหวัดบึงกาฬ ได้รับการพัฒนาน้ำบาดาลจำนวนทั้งสิ้น 2,832 บ่อ ส่วนใหญ่เพื่อการอุปโภคบริโภค และมีการประกอบกิจการน้ำบาดาลโดยใช้น้ำบาดาลมาผลิตเป็นน้ำดื่ม และน้ำแข็งเพื่อการจำหน่าย จำนวน 50 บ่อ มีปริมาณน้ำตามใบอนุญาตประมาณ 2,572 ลบ.ม./วัน โดยมีปริมาณน้ำใช้จริง รวม 2,523 ลบ.ม./วัน

ปัญหาด้านการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง แม้ว่าจังหวัดบึงกาฬมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีสูงที่สุดในภูมิภาค แต่เนื่องจากไม่มีการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมในฤดูฝนและขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งก่อปรกกับความต้องการใช้น้ำมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง พบว่า ในปี พ.ศ. 2553 จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ประสบภัยแล้งรุนแรง จำนวน 2 อำเภอ 13 ตำบล 105 หมู่บ้าน ระดับปานกลาง 6 อำเภอ 29 ตำบล 324 หมู่บ้าน นอกจากนี้ในช่วงฤดูฝนมักจะประสบกับภาวะอุทกภัยเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2554 เนื่องจากอิทธิพลพายุฝนกเตน ระหว่างวันที่ 30 กรกฎาคม – 1 สิงหาคม 2554 ส่งผลกระทบให้พื้นที่จังหวัดบึงกาฬเกิดภาวะน้ำท่วมขังในหลายพื้นที่ เกิดอุทกภัยจำนวน 8 อำเภอ 47 ตำบล 451 หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 36,667ครัวเรือน 141,803 คน และทำให้โครงสร้างพื้นฐานถนน คอสะพาน คลอง ฝาย ชำรุดเสียหาย จำนวน 50 แห่ง ทั้งนี้สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความรุนแรงของอุทกภัยทุกปีคือลำนน้ำธรรมชาติเกิดการตื้นเขินจึงทำให้มีประสิทธิภาพในการระบายน้ำในช่วงฤดูน้ำหลากได้ต่ำลงและไม่มีศักยภาพในการเก็บกักน้ำไว้ใช้ในช่วงฤดูแล้งให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องขุดลอกฟื้นฟูและพัฒนาลำนน้ำธรรมชาติและพื้นที่ชุ่มน้ำต่างๆตามแนวทางการจัดการลุ่มน้ำ

2.2.7.4 ทรัพยากรสัตว์ป่า

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว ในอดีตเคยมีสัตว์ป่าจำพวก เก้ง กวาง ช้างป่า เสือ เลียงผา กระตัง วัวแดง อยู่อย่างชุกชุม แต่ถูกล่าจนเกือบจะสูญพันธุ์ บางชนิดก็สูญพันธุ์จากพื้นที่ไปแล้ว จากข้อมูลการสำรวจเมื่อต้นปี พ.ศ. 2546 พบว่ายังมีสัตว์ป่าอีกหลายชนิดที่ยังหลงเหลืออยู่ ได้แก่ ช้างป่า ประมาณ 30 ตัว นอกจากนี้ยังมีกระเจง หมูป่า อีเห็น ลิง เก้ง นกชนิดต่างๆ ค้างคาว ไก่ป่า และไก่ฟ้า เป็นต้น สภาพปัญหาปัจจุบัน พบว่า สภาพแหล่งอาหารตามธรรมชาติและแหล่งน้ำขาดความอุดมสมบูรณ์และไม่เพียงพอ จึงทำให้สัตว์ป่าโดยเฉพาะช้างป่าขาดแคลนอาหาร และแหล่งน้ำในช่วงฤดูแล้ง ดังนั้นผู้ซึ่งช้างจึงมักจะลงมากินพืชผลทางการเกษตรของราษฎรในชุมชนที่อยู่อาศัยรอบพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว ซึ่งทำให้เกษตรกรได้รับความเสียหาย โดยในระยะที่ผ่านมาชุมชนในท้องที่อำเภอบุคคลำ อำเภอบึงโขงหลง และอำเภอเซกา ได้รับผลกระทบจากปัญหาช้างป่าดังกล่าว และที่สำคัญช้างป่าอาจได้รับสารพิษจากการกินพืชผลทางการเกษตรที่มีการฉีดพ่นสารเคมีปราบศัตรูพืช ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการสร้างแหล่งอาหาร สร้างแหล่งน้ำ ทำโป่งเทียม และสร้างรั้วไฟฟ้า เพื่อกันช้างออกแนวเขตเพื่อคุ้มครองช้างป่าได้ เพื่อสร้างความผาสุกให้กับชุมชนที่อยู่อาศัยรอบพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“ศูนย์กลางทางพาราของภาคอีสาน สะพานการค้า การท่องเที่ยว บ้านเมืองน่าอยู่สู่ประชาคมอาเซียน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า

เป้าประสงค์

- 1) เพิ่มผลผลิตต่อไร่ สินค้าเกษตรได้มาตรฐาน เกษตรกรมีรายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้น
- 2) ศูนย์กลางการผลิตการแปรรูปและการส่งออกทางพารา

กลยุทธ์

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิต
- 2) ส่งเสริมการผลิต และการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน
- 3) การส่งเสริมปริมาณการจำหน่ายสินค้าเกษตร

ตัวชี้วัด

อัตราการขายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP)

2. พัฒนาขีดความสามารถการค้าและการลงทุน

เป้าประสงค์

เพิ่มศักยภาพการค้า การตลาด เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการค้า การลงทุนชายแดน
- 2) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า

3. พัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมี

คุณภาพและยั่งยืน

เป้าประสงค์

- 1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสู่ระดับมาตรฐาน
- 2) ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และมีมาตรฐานสิ่งแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว
- 2) ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว
- 3) พัฒนาระบบบริหารและประชาสัมพันธ์การตลาดการท่องเที่ยว
- 4) อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์
- 5) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ
- 6) ส่งเสริมความมั่นคงทางพลังงาน

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 26
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของป่าไม้และพื้นที่สีเขียว เพิ่มขึ้นร้อยละ 2

4. รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ

เป้าประสงค์

- 1) ชุมชนเข้มแข็ง มีความสงบ ความมั่นคง และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
- 2) บุคลากรทุกภาคส่วนมีศักยภาพและความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

- 1) สังคมเข้มแข็ง ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี และความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 2) ส่งเสริมการพึ่งตนเองของคนในชุมชน และคุณภาพชีวิต
- 3) พัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุ อุบัติภัย
- 4) พัฒนาทรัพยากรบุคคลรองรับ AEC

ตัวชี้วัด

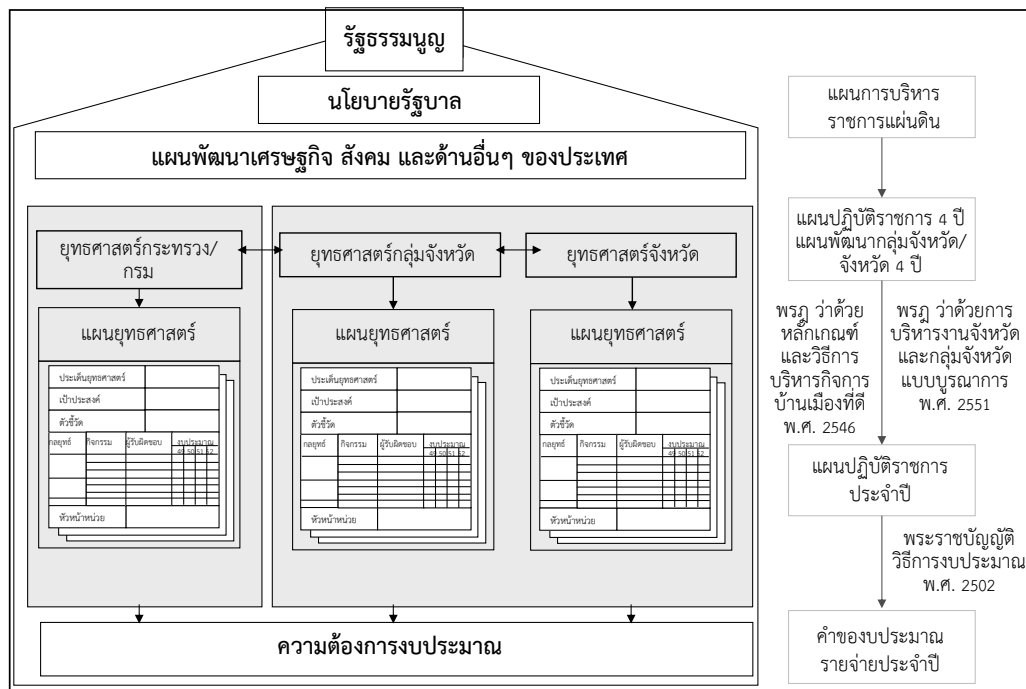
ร้อยละของครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. ลดลง

อาเซียน

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁵

⁵ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทย เพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none">- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข- ดัชนีความสงบสุข- สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10- สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคง

ด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 12 ตัวชี้วัดของจังหวัดบึงกาฬ กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การรักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การรักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการผลิต และพัฒนาสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการผลิต และพัฒนาสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตด้านการเกษตรเพื่อให้แข่งขันได้ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตด้านการเกษตรเพื่อให้แข่งขันได้ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
(5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การสร้างสมดุลและความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ครบทุกประเด็น

ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ร้อยละของจำนวนแรงงานที่ได้รับการฝึกทักษะฝีมือแรงงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	- ร้อยละของครัวเรือนตึกเกณฑ์ จปฐ. ลดลงร้อยละ 100 - ร้อยละจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย 15 ปี เพิ่มขึ้น - ร้อยละสถานบริการสุขภาพมีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนด (HA) เพิ่มขึ้น - ร้อยละของบุคลากรของส่วนราชการมีความรู้ความเข้าใจประชาคมอาเซียน เพิ่มขึ้นร้อยละ 90
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น ร้อยละ 14 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตยางพาราต่อไร่ - ร้อยละของจำนวนแปลง/พื้นที่ที่ได้รับการรับรองเพิ่มขึ้น ร้อยละ 48 - รายได้ของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพยางพาราเพิ่มขึ้น - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 7 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 26
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของป่าไม้และพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ระดับการศึกษาในพื้นที่ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการดูแลทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบูมสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องจากความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง ภูมิภาค ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้า จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีวิถีความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

ทั้งนี้การกำหนดตัวชี้วัดของจังหวัดบึงกาฬ มีความสอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอ ในตัวชี้วัดเรื่องคุณภาพชีวิต (PIDHE) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product) โดยจังหวัดบึงกาฬกำหนดตัวชี้วัดเป็น “ร้อยละที่เพิ่มขึ้นที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า” อย่างไรก็ตามจังหวัดยังมุ่งเน้นการจัดทำตัวชี้วัดที่เน้นเชิงปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่สะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดบึงกาฬ เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”

ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า	เศรษฐกิจ	การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”

3.1.2 ผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : วิจัยและพัฒนา (R&D)							
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนา พันธุ์ยางคุณภาพดีเพื่อ ประสิทธิภาพการผลิตและ คุณภาพของผลผลิต	KPI 1.1.1 การรวบรวม จำนวนพันธุ์ยางคุณภาพดีที่ เหมาะสมกับพื้นที่	DATA 1.1.1.1 ข้อมูลงานวิจัย พันธุ์ยางคุณภาพดีที่เหมาะสมกับ พื้นที่	เรื่อง	มี (ไม่สมบูรณ์)			– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 1.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนบุคลากรและการ สนับสนุนงานวิจัยเกี่ยวกับ ยางพารา	DATA 1.1.2.1 จำนวนบุคลากร วิจัยเกี่ยวกับยางพารา	คน	มี (ไม่สมบูรณ์)			– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.1.2.2 จำนวนการ สนับสนุนงานวิจัยเกี่ยวกับ ยางพารา	ครั้ง	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูล ต้นทุนการผลิต	KPI 1.2.1 มีข้อมูลต้นทุนการ ผลิตยางพารา จำแนกตาม เขตพื้นที่ปลูกยางพาราของ จังหวัด	DATA 1.2.1.1 ข้อมูลต้นทุน การผลิตยางพารา จำแนกตาม เขตพื้นที่ปลูกยางพาราของจังหวัด (ราคาปุ๋ยบำรุงต้นยาง พันธุ์ยาง พื้นที่ปลูก ค่าจ้างแรงงาน เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นต้น)	บาท	มี	สำรวจ	รายปี	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ
CSF 1.3 การวิจัย/ โครงการวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	KPI 1.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของงานวิจัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต ยางพารา	DATA 1.3.1.1 จำนวนงานวิจัย/ โครงการวิจัยเกี่ยวกับ เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิต ยางพารา	เรื่อง/ โครงการ	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		DATA 1.3.1.2 จำนวนนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตยางพารา	ชิ้น	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.3.3 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่นำนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิต	ไร่	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
CSF 1.4 การวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ	KPI 1.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปัจจัยที่บ่งบอกความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ยางพารา	DATA 1.4.1.1 พื้นที่ปลูก ปริมาณการผลิต ราคา มูลค่า การส่งออก-นำเข้า	ไร่/ตัน/บาท	มี	รายงาน	รายปี	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.4.1.2 จำนวนแหล่งรับซื้อ	แห่ง	มี (ไม่สมบูรณ์)			– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
VC 2 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร							
CSF 2.1 การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเพาะปลูก	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ปลูกยางภายใต้ระบบบริหารจัดการน้ำ	DATA 2.1.1.1 พื้นที่ปลูกยางภายใต้ระบบบริหารจัดการน้ำ	ไร่	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.2 การบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning)	KPI 2.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการเพาะปลูกยางพารา	DATA 2.2.1.1 จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการเพาะปลูกยางพารา	ไร่	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 การจัดหาและกระจายกล้ายางพันธุ์ดีให้เกษตรกร	KPI 2.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกล้ายางพันธุ์ดีที่จัดสรรให้เกษตรกร	DATA 2.3.1.1 จำนวนกล้ายางพันธุ์ดีที่จัดสรรให้เกษตรกร	ตัน	มี	รายงาน	รายปี	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.3.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับกล้ายางพันธุ์ดี	ราย	มี	รายงาน	รายปี	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.4 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและการปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 2.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกยางพารา	DATA 2.4.1.1 พื้นที่ที่มีคุณภาพดินและลักษณะพื้นที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกยางพารา	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	– สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.5 การรวมกลุ่มเกษตรกรและสร้างเครือข่าย	KPI 2.5.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสหกรณ์ การรวมกลุ่มเกษตรกร และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับยางพารา	DATA 2.5.1.1 จำนวนสหกรณ์การรวมกลุ่มเกษตรกร และเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา (จดทะเบียน/ไม่จดทะเบียน)	กลุ่ม	มี	ทะเบียน	รายปี	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.5.1.2 จำนวนสมาชิกสหกรณ์ การรวมกลุ่มเกษตรกร และเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.6 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร	KPI 2.6.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพความรู้ด้านการเพิ่มผลผลิตและการเพิ่มมูลค่าให้กับยางพารา	DATA 2.6.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพความรู้ การอบรม สาธิตดูงาน	ราย	มี (ไม่สมบูรณ์)			<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.7 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินเกษตรกร	KPI 2.7.1 สัดส่วนของสินเชื่อที่ให้เกษตรกร (ยางพารา)	DATA 2.7.1.1 ปริมาณสินเชื่อเพื่อเกษตรกร (ยางพารา)	บาท	มี	รายงาน	รายปี	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
VC 3 : การเพิ่มผลผลิตพัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน							
CSF 3.1 ส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม GAP : Good Agricultural Practice	KPI 3.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ผ่านมาตรฐาน GAP	DATA 3.1.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านมาตรฐาน GAP	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 3.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตที่ผ่านมาตรฐาน GAP	DATA 3.1.2.1 ปริมาณผลผลิตที่ผ่านมาตรฐาน GAP	ตัน	มี (ไม่สมบูรณ์)			สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ
CSF 3.2 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	KPI 3.2.1 ร้อยละที่ลดลงของการใช้ปุ๋ย สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	DATA 3.2.1.1 ปริมาณการใช้ปุ๋ยสารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช	กก./ลิตร	มี	รายงาน	รายปี	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		DATA 3.2.1.2 ปริมาณการใช้ปุ๋ยและสารเคมีเฉลี่ยต่อไร่	กก.ต่อไร่	มี	รายงาน	รายปี	
		DATA 3.2.1.3 จำนวนร้านขายปุ๋ย สารเคมีและยากำจัดศัตรูพืช	ร้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
CSF 3.3 เกษตรกรมีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 3.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกร ที่มีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	DATA 3.3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่มีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	ราย	ไม่มี			- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
CSF 3.4 การเพิ่มผลผลิตภาพการกรีดยาง การเก็บและรักษาน้ำยาง	KPI 3.4.1 ร้อยละของเกษตรกร ที่ผ่านการอบรมวิธีการใช้เครื่องมือ วิธีการกรีดยาง และการเก็บรักษาสภาพน้ำยาง	DATA 3.4.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรมวิธีการใช้เครื่องมือ วิธีการกรีดยาง และการเก็บรักษาสภาพน้ำยาง	ราย	มี (ไม่สมบูรณ์)			- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 3.4.2 อัตราที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคการเกษตร (ยางพารา)	DATA 3.4.1.2 มูลค่าผลผลิตที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคการเกษตร (ยางพารา)	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานคลังจังหวัดบึงกาฬ
VC 4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 4.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP: Good Manufacturing Practice)	KPI 4.1.1 ร้อยละของสถานประกอบการ (ยางพารา) ที่ผ่านมาตรฐาน GMP	DATA 4.1.1.1 จำนวนสถานประกอบการ(ยางพารา) ที่ผ่านมาตรฐาน GMP	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	
CSF 4.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (แนวคิดขยะเหลือศูนย์ : Zero Waste) มาปฏิบัติ	KPI 4.2.1 จำนวนครั้งที่ให้ความรู้โดยการอบรม หรือสาธิตเกี่ยวกับแนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste)	DATA 4.2.1.1 จำนวนการอบรมหรือสาธิตให้กับเกษตรกรเกี่ยวกับแนวคิดระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste)	ครั้ง	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ	
CSF 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 4.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ขั้นสูง (ยางแผ่น ยางเครป ยางแท่ง)	DATA 4.3.1.1 จำนวนผลผลิตยางแผ่น	ตัน	มี (ไม่สมบูรณ์)			– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	
		DATA 4.3.1.2 จำนวนผลผลิตยางเครป	ตัน	มี (ไม่สมบูรณ์)				
		DATA 4.3.1.3 จำนวนผลผลิตยางแท่ง	ตัน	มี (ไม่สมบูรณ์)				
	KPI 4.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์ขั้นสูง (ยางแผ่น ยางเครป ยางแท่ง)	DATA 4.3.2.1 มูลค่าผลผลิตยางแผ่น	บาท	มี (ไม่สมบูรณ์)				– สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.3.2.2 มูลค่าผลผลิตยางเครป	บาท	มี (ไม่สมบูรณ์)				– สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.3.2.3 มูลค่าผลผลิตยางแท่ง	บาท	มี (ไม่สมบูรณ์)				– สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
VC 5 : การขนส่งและบริหารจัดการสินค้า (Logistics)								
CSF 5.1 มีระบบการขนส่งและกระจายสินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	KPI 5.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจุดรับซื้อ คลังสินค้า และจุดกระจายสินค้า (ยางพารา)	DATA 5.1.1.1 จำนวนจุดรับซื้อยางพารา	แห่ง	มี (ไม่สมบูรณ์)			– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		DATA 5.1.1.2 จำนวน คลังสินค้ายางพารา	แห่ง	มี (ไม่สมบูรณ์)			– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 5.1.1.3 จำนวนจุด กระจายสินค้ายางพารา	แห่ง	มี (ไม่สมบูรณ์)			– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 5.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนเส้นทาง ระยะทาง และพื้นที่ผิวจราจร ที่ใช้ในการ ขนส่งและกระจายสินค้า (ยางพารา)	DATA 5.1.2.1 จำนวนเส้นทาง ระยะทางและพื้นที่ผิวจราจร ที่ใช้ในการขนส่งและกระจาย สินค้า (ยางพารา)	เส้นทาง/ กม./ ตร.เมตร	มี (ไม่สมบูรณ์)			– แขวงทางหลวงบึงกาฬ – สำนักงานทางหลวงชนบท จังหวัดบึงกาฬ
CSF 5.2 การเพิ่ม ประสิทธิภาพและลดต้นทุน การขนส่ง	KPI 5.2.1 ระยะเวลาที่ลดลง ในการส่งสินค้า (ยางพารา)	DATA 5.2.1.1 ระยะเวลาใน การส่งสินค้า	วัน/ชั่วโมง	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 5.2.2 ต้นทุนที่ลดลงใน การขนส่ง เก็บรักษาและ กระจายสินค้า (ยางพารา)	DATA 5.2.1.2 ค่าใช้จ่ายใน การขนส่ง เก็บรักษา และ กระจายสินค้า (ยางพารา)	บาท	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ
VC 6 : การพัฒนาระบบการตลาด							
CSF 6.1 พัฒนาตลาดกลาง สินค้าและศูนย์จำหน่ายสินค้า (ยางพารา)	KPI 6.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนผู้ค้ายางพารา	DATA 6.1.1.1 จำนวนผู้ขอ จดทะเบียนเป็นผู้ค้ายางพารา	ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	– สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 6.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของมูลค่าการซื้อขายผ่าน ตลาดกลางยางพารา	DATA 6.1.2.1 มูลค่าการซื้อขาย ยางพาราผ่านตลาดกลาง	บาท	มี (ไม่สมบูรณ์)	รายงาน	รายเดือน	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
CSF 6.2 พัฒนาตลาดซื้อขาย ล่วงหน้า (Future Market)	KPI 6.2.1 มีตลาดซื้อขาย ล่วงหน้ายางพารา	DATA 6.2.1.1 จำนวนตลาด ซื้อขายล่วงหน้ายางพารา	แห่ง	ไม่มี			– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
CSF 6.3 สร้างเครือข่ายความ ร่วมมือในการส่งเสริม การตลาด	KPI 6.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของเครือข่ายความร่วมมือใน การส่งเสริมการตลาด	DATA 6.3.1.1 จำนวนเครือข่าย ความร่วมมือในการส่งเสริม การตลาด	กลุ่ม/แห่ง	ไม่มี			– สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 6.3.1.2 จำนวน กิจกรรมการส่งเสริมคู่ค้าทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ (Maching & Partnership)	ครั้ง	ไม่มี			– องค์การบริหารส่วนจังหวัด บึงกาฬ – สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ

หมายเหตุ : แผนผังสถิติทางการจัดทำขึ้นเฉพาะในประเด็น Critical Success Factor (CSF) ที่เป็นตัวอักษรสีแดงตามภาพรูปแบบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เท่านั้น

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า มีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจําเป็นรวมทั้งสิ้น 45 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 15 รายการ และที่เหลือจำนวน 30 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มรายการสถิติทางการตามสถานะข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจําเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(4 CSFs, 5 KPIs)	(7 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	15 (33.33 %)	2	6	5	1	-	1
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	17 (37.78 %)	3	1	2	6	4	1
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	13 (28.89 %)	4	2	1	1	2	3
รวม	45 (100 %)	9	9	8	8	6	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ แสดงดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่องของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 1.1.1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ยางคุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคํานิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
DATA 1.1.2.1 จำนวนบุคลากรวิจัยที่เกี่ยวข้องยางพารา	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน
DATA 1.4.1.2 จำนวนแหล่งรับซื้อ	– สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่องของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 2.6.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาความรู้การอบรม สาธิต ดูงาน	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	(ต่อ) - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
DATA 3.1.2.1 ปริมาณผลผลิตที่ผ่านมาตรฐาน GAP	- สำนักงานเกษตรจังหวัด	
DATA 3.4.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรมวิธีการใช้เครื่องมือวิธีการกรีดยางและการเก็บรักษาสภาพน้ำยาง	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.3.1.1 จำนวนผลผลิตยางแผ่น	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.3.1.2 จำนวนผลผลิตยางเครป	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.3.1.3 จำนวนผลผลิตยางแท่ง	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.3.2.1 มูลค่าผลผลิตยางแผ่น	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.3.2.2 มูลค่าผลผลิตยางเครป	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ	
4.3.2.3 มูลค่าผลผลิตยางแท่ง	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.1.1.1 จำนวนจุดรับซื้อขายพารา	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.1.1.2 จำนวนคลังสินค้าพารา	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.1.1.3 จำนวนจุดกระจายสินค้าพารา	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.1.2.1 จำนวนเส้นทางระยะทางและพื้นที่ผิวจราจร ที่ใช้ในการขนส่งและกระจายสินค้า (ยางพารา)	- แขวงทางหลวงบึงกาฬ - สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 6.1.2.1 มูลค่าการซื้อขายพาราผ่านตลาดกลาง	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ	

ส่วนกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนากระบวนการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 1.1.2.2 จำนวนการสนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวกับยางพารา	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
DATA 1.3.1.1 จำนวนงานวิจัย/โครงการวิจัยที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตยางพารา	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 1.3.1.2 จำนวนนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตยางพารา	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 1.3.1.3 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่นำนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิต	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.1.1.1 พื้นที่ปลูกยางภายใต้ระบบบริหารจัดการน้ำ	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.2.1.1 จำนวนพื้นที่ที่มีการบริหารจัดการเพาะปลูกยางพารา	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.1.1 จำนวนเกษตรกรที่มีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.2.1.1 จำนวนการอบรมหรือสาธิตให้กับเกษตรกร เกี่ยวกับแนวคิดระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste)	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.2.1.1 ระยะเวลาในการส่งสินค้า	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
5.2.1.2 ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง เก็บรักษา และกระจายสินค้า (ยางพารา)	– สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
6.2.1.1 จำนวนตลาดซื้อขายล่วงหน้ายางพารา	<ul style="list-style-type: none"> – สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ – สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ 	

ตารางที่ 19 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 6.3.1.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาด	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ 	
DATA 6.3.1.2 จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมคู่ค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ (Maching & Partnership)	<ul style="list-style-type: none"> - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ 	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถการค้าและการลงทุน

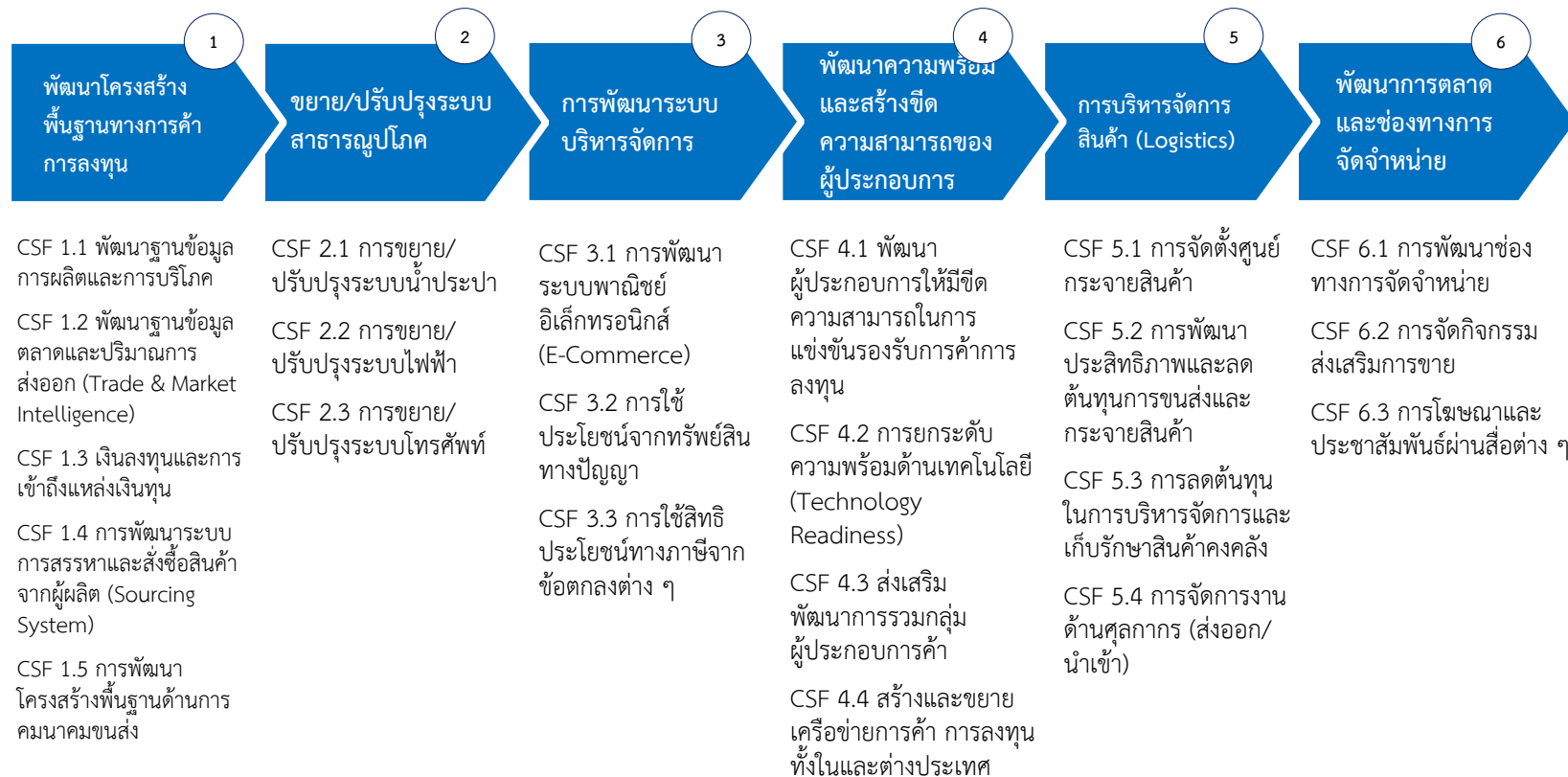
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”

ตารางที่ 20 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการค้า เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาขีดความสามารถการค้า และการลงทุน	เศรษฐกิจ	ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC
สรุปเหตุผลสนับสนุน การเปิดสะพานข้ามแม่น้ำโขงที่จังหวัดนครพนม และมุกดาหาร ส่งผลกระทบบ่อยอย่างมีนัยสำคัญต่อการค้าชายแดน ของจังหวัดบึงกาฬ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”

3.2.2 ผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการค้าการลงทุน							
CSF 1.1 พัฒนาฐานข้อมูลการผลิตและการบริโภค	KPI 1.1.1 ความสำเร็จของการพัฒนาฐานข้อมูลการผลิตและการบริโภค	DATA 1.1.1.1 ฐานข้อมูลการผลิตและการบริโภค	จำนวน ฐานข้อมูล	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ด้านศุลกากรจังหวัด บึงกาฬ
CSF 1.2 พัฒนาฐานข้อมูลตลาดและปริมาณการส่งออก (Trade & Market Intelligence)	KPI 1.2.1 ความสำเร็จของการพัฒนาฐานข้อมูลตลาดและปริมาณการส่งออก (Trade & Market Intelligence)	DATA 1.2.1.1 ฐานข้อมูลตลาดและปริมาณการส่งออก (Trade & Market Intelligence)	จำนวน ฐานข้อมูล	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ด้านศุลกากรจังหวัด บึงกาฬ
CSF 1.3 เงินลงทุนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	KPI 1.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินเชื่อเพื่อการค้าการลงทุน	DATA 1.3.1.1 จำนวนสินเชื่อเพื่อการค้าการลงทุน	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานคลังจังหวัด บึงกาฬ
CSF 1.4 การพัฒนาระบบการสรรหาและสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิต (Sourcing System)	KPI 1.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการสรรหาและสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิต (Sourcing System)	DATA 1.4.1.1 จำนวนสถานประกอบการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการสรรหาและสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิต (Sourcing System)	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพัฒนาธุรกิจ การค้าจังหวัดบึงกาฬ
CSF 1.5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง	KPI 1.5.1 ร้อยละของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการคมนาคมขนส่งได้รับการสร้างใหม่ ซ่อมแซมปรับปรุง หรือพัฒนาให้ดีขึ้น	DATA 1.5.1.1 จำนวนเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างจังหวัด (กิโลเมตร)	เส้นทาง	มี	รายงาน	รายปี	- แขวงทางจังหวัด บึงกาฬ
		DATA 1.5.1.2 จำนวนเส้นทางหลัก-เส้นทางรอง ที่ได้รับการปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน (กิโลเมตร)	กิโลเมตร	มี	รายงาน	รายปี	- แขวงทางจังหวัด บึงกาฬ

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		DATA 1.5.1.3 จำนวนงบประมาณ ที่ใช้ในการพัฒนาปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- แขวงทางจังหวัด บึงกาฬ
VC 2 : ขยาย/ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค							
CSF 2.1 การขยาย/ปรับปรุง ระบบน้ำประปา	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ หมู่บ้านที่เข้าถึงระบบน้ำประปา	DATA 2.1.1.1 จำนวนหมู่บ้าน ที่เข้าถึงระบบน้ำประปา	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	- การประปาส่วนภูมิภาค บึงกาฬ
		DATA 2.1.1.2 จำนวนหมู่บ้าน ทั้งสิ้น	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	- ที่ทำการปกครอง จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ สถานประกอบการที่เข้าถึงระบบ น้ำประปา	DATA 2.1.2.1 จำนวนสถาน ประกอบการที่เข้าถึงระบบ น้ำประปา	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- การประปาส่วนภูมิภาค บึงกาฬ
		DATA 2.1.2.2 จำนวนสถาน ประกอบการทั้งสิ้น	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานธุรกิจการค้า จังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.2 การขยาย/ปรับปรุง ระบบไฟฟ้า	KPI 2.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ หมู่บ้านที่เข้าถึงระบบไฟฟ้า	DATA 2.2.1.1 จำนวนหมู่บ้าน ที่เข้าถึงระบบไฟฟ้า	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บึงกาฬ
		DATA 2.2.1.2 จำนวนหมู่บ้าน ทั้งสิ้น	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	- ที่ทำการปกครอง จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ สถานประกอบการที่เข้าถึงระบบ ไฟฟ้า	DATA 2.2.2.1 จำนวนสถาน ประกอบการที่เข้าถึงระบบไฟฟ้า	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บึงกาฬ
		DATA 2.2.2.2 จำนวนสถาน ประกอบการทั้งสิ้น	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพัฒนาธุรกิจ การค้าจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 การขยาย/ปรับปรุงระบบโทรศัพท์	KPI 2.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านที่เข้าถึงระบบโทรศัพท์	DATA 2.3.1.1 จำนวนหมู่บ้านที่เข้าถึงระบบโทรศัพท์	หมู่บ้าน	มี	รายงาน	รายปี	- ส่วนบริการลูกค้า จังหวัดบึงกาฬ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)
		DATA 2.3.1.2 จำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	- ที่ทำการปกครอง จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการที่เข้าถึงระบบโทรศัพท์	DATA 2.3.2.1 จำนวนสถานประกอบการที่เข้าถึงระบบโทรศัพท์	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- ส่วนบริการลูกค้า จังหวัดบึงกาฬ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)
		DATA 2.3.2.2 จำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดบึงกาฬ
VC 3 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการ							
CSF 3.1 การพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)	KPI 3.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการที่นำระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้	DATA 3.1.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่นำระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดบึงกาฬ
CSF 3.2 การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา	KPI 3.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการที่ผ่านการอบรมการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา	DATA 3.2.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการอบรมการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดบึงกาฬ
CSF 3.3 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่าง ๆ	KPI 3.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้า จากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่างๆ	DATA 3.3.1.1 มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้า จากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่างๆ	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ด้านศุลกากรจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		DATA 3.3.1.2 ปริมาณการค้า ระหว่างไทย-ประเทศคู่ค้าจากการ ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจาก ข้อตกลงต่างๆ	ตัน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ด้านศุลกากรจังหวัด บึงกาฬ
		DATA 3.3.1.3 จำนวนสถาน ประกอบการที่ได้รับการสนับสนุน การลงทุนจากสำนักส่งเสริมการ ลงทุน (BOI)และส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม SME (สสว.)	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 3.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ผู้ประกอบการระหว่างไทย-ประเทศ คู่ค้าจากการใช้สิทธิประโยชน์ทาง ภาษีจากข้อตกลงต่างๆ	DATA 3.3.2.1 จำนวนผู้ประกอบการ ระหว่างไทย-ประเทศคู่ค้าจากการ ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจาก ข้อตกลงต่างๆ	ราย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ด้านศุลกากรจังหวัด บึงกาฬ
VC 4 : พัฒนาความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ							
CSF 4.1 พัฒนาผู้ประกอบการ ให้มีขีดความสามารถในการ แข่งขันรองรับการค้าการลงทุน	KPI 4.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ โครงการ/กิจกรรมที่จังหวัดจัดเพื่อ ส่งเสริมผู้ประกอบการ	DATA 4.1.1.1 จำนวนการจัด โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริม ผู้ประกอบการ	โครงการ/ กิจกรรม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.2 การยกระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยี (Technology Readiness)	KPI 4.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ สถานประกอบการที่นำเครื่องมือ อุปกรณ์/เทคโนโลยีมาใช้ในสถาน ประกอบการ	DATA 4.2.1.1 จำนวนสถาน ประกอบการที่ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์/เทคโนโลยีสารสนเทศมา ใช้ในสถานประกอบการ	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.2.1.2 จำนวนสถาน ประกอบการทั้งสิ้น	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 4.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การจัดอบรมการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในสถานประกอบ เพื่อเพิ่มสมรรถนะผู้ประกอบการ	DATA 4.2.2.1 จำนวนหลักสูตร การอบรมการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในสถาน ประกอบการ	หลักสูตร	ไม่มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดบึงกาฬ
CSF 4.3 ส่งเสริม พัฒนาการ รวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า	KPI 4.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การส่งเสริมและพัฒนากลุ่ม ผู้ประกอบการค้า	DATA 4.3.1.1 จำนวนกลุ่ม ผู้ประกอบการค้า	กลุ่ม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดบึงกาฬ -สำนักงานพัฒนาธุรกิจ การค้าจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.3.1.2 จำนวนโครงการ/ กิจกรรมที่ส่งเสริมกลุ่ม ผู้ประกอบการค้า	โครงการ/ กิจกรรม	มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดบึงกาฬ -สำนักงานพัฒนาธุรกิจ การค้าจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4.4 สร้างและขยายเครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ	KPI 4.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ	DATA 4.4.1.1 จำนวนเครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ	เครือข่าย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.4.1.2 จำนวนโครงการที่พัฒนากลุ่มเครือข่ายการค้าทั้งในและต่างประเทศ	โครงการ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ
VC 5 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)							
CSF 5.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า	KPI 5.1.1 ร้อยละของศูนย์กระจายสินค้าที่เพิ่มขึ้น	DATA 5.1.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
CSF 5.2 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า	KPI 5.2.1 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนในการขนส่งและกระจายสินค้า	DATA 5.2.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานขนส่งจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 5.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสถานประกอบการที่มีแผนพัฒนาระบบขนส่ง (Logistics)	DATA 5.2.2.1 จำนวนสถานประกอบการที่มีแผนการพัฒนาระบบขนส่ง (Logistics)	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานขนส่งจังหวัดบึงกาฬ
CSF 5.3 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง	KPI 5.3.1 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง	DATA 5.3.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	-สำนักงานสรรพากรพื้นที่บึงกาฬ

ตารางที่ 21 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5.4 การจัดการงานด้าน ศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	KPI 5.4.1 ร้อยละของความ พึงพอใจของผู้ประกอบการต่อการ ทำงานของด่านศุลกากร	DATA 5.4.1.1 ความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการต่อการทำงานของ ด่านศุลกากร	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ด่านศุลกากรจังหวัด บึงกาฬ
VC 6 : พัฒนาการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย							
CSF 6.1 การพัฒนาช่อง ทางการจัดจำหน่าย	KPI 6.1.1 ร้อยละของช่องทางการ จัดจำหน่ายสินค้าที่เพิ่มขึ้น	DATA 6.1.1.1 จำนวนช่อง ทางการจัดจำหน่ายสินค้า	ช่องทาง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดบึงกาฬ
CSF 6.2 การจัดกิจกรรม ส่งเสริมการขาย	KPI 6.2.1 ร้อยละของจำนวน กิจกรรมส่งเสริมการขายเพิ่มขึ้น	DATA 6.2.1.1 จำนวนกิจกรรม ส่งเสริมการขาย	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดบึงกาฬ - หอการค้าจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วน จังหวัดบึงกาฬ
CSF 6.3 การโฆษณาและ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ	KPI 6.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ผ่าน สื่อต่าง ๆ	DATA 6.3.1.1 จำนวนครั้งที่ โฆษณา/ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ต่าง ๆ	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานประชาสัมพันธ์ จังหวัดบึงกาฬ

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถการค้าการลงทุน มีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำแนกเป็น รวมทั้งสิ้น 41 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 17 รายการ และที่เหลือจำนวน 24 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 22 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(5 CSFs, 5 KPIs)	(3 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	17 (41.46%)	3	12	-	2	-	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	24 (58.54%)	4	-	6	6	5	3
รวม	41 (100%)	7	12	6	8	5	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 1.1.1.1 ฐานข้อมูลการผลิตและการบริโภค	-ด้านศุลกากรจังหวัดบึงกาฬ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
DATA 1.2.1.1 ฐานข้อมูลตลาดและปริมาณการส่งออก (Trade & Market Intelligence)	-ด้านศุลกากรจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 1.3.1.1 จำนวนสินเชื่อเพื่อการค้าการลงทุน	-สำนักงานคลังจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 1.4.1.1 จำนวนสถานประกอบการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการสรรหาและสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิต (Sourcing System)	-สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดบึงกาฬ	

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 3.1.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่นำระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้	-สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดบึงกาฬ	(ต่อ) - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
DATA 3.2.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการอบรมการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สิน ทางปัญญา	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.1.1 มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้าจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่างๆ	- ด่านศุลกากรจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.1.2 ปริมาณการค้าระหว่างไทย-ประเทศคู่ค้าจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่างๆ	- ด่านศุลกากรจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.1.3 จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการสนับสนุนการลงทุนจากสำนักส่งเสริมการลงทุน (BOI) และส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมSME (สสว.)	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.2.1 จำนวนผู้ประกอบการระหว่างไทย-ประเทศคู่ค้า จากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่างๆ	- ด่านศุลกากรจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.1.1.1 จำนวนการจัดโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมผู้ประกอบการ	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.2.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่ใช้เครื่องมืออุปกรณ์/เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสถานประกอบการ	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.2.2.1 จำนวนหลักสูตรการอบรมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในสถานประกอบการ	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.3.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการค้า	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.4.1.1 จำนวนเครือข่ายการค้าการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.4.1.2 จำนวนโครงการที่พัฒนากลุ่มเครือข่ายการค้าทั้งในและต่างประเทศ	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.1.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	

ตารางที่ 23 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมการค้าชายแดน
เพื่อรองรับ AEC” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 5.2.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเนื่อง	- สำนักงานขนส่งจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.2.2.1 จำนวนสถานประกอบการที่มีแผนการพัฒนาระบบขนส่ง (Logistics)	- สำนักงานขนส่งจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.3.1.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเนื่อง	- สำนักงานสรรพากรพื้นที่บึงกาฬ	
DATA 5.4.1.1 ความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ต่อการทำงานของด่านศุลกากร	- ด่านศุลกากรจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 6.1.1.1 จำนวนช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 6.2.1.1 จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการค้าชาย	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบึงกาฬ - หอการค้าจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 6.3.1.1 จำนวนครั้งที่โฆษณา/ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ	- สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดบึงกาฬ	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” และ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”

ตารางที่ 24 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและ ยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> - เศรษฐกิจ - ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว - เชิงธรรมชาติ - รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จาก พื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จาก การกัดเซาะ
<p>สรุปเหตุผลสนับสนุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดบึงกาฬมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีชื่อเสียง การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของบึงกาฬ ในปี 2555 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ เดินทางมาท่องเที่ยว ประมาณ 377,291 คน ซึ่งในช่วง 2554 – 2555 รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดบึงกาฬมีแนวโน้มสูงขึ้น - จังหวัดบึงกาฬ มีชายแดนตามลำน้ำโขงติดต่อกับ สปป.ลาว ความยาว 120 กิโลเมตร (ดำเนินการก่อสร้าง เขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำโขงแล้ว 32 กิโลเมตร) ปัญหาการพังทลายของตลิ่งแม่น้ำโขง เป็นปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดเวลา โดยลักษณะของภูมิประเทศของตลิ่งแม่น้ำโขง มีความสูงและชัน ประกอบกับกระแสน้ำในแม่น้ำ โขงมีความเร็ว โดยเฉพาะในฤดูน้ำหลากมีปริมาณกระแสน้ำไหลประมาณ 4,600 ลบ.ม./วินาที จึงเกิดการพังทลาย ของตลิ่งอยู่เสมอ ซึ่งเป็นปัญหาหลักที่ก่อให้เกิดการสูญเสียแผ่นดินและงบประมาณของประเทศ ในการ ปรับปรุงแก้ไข - ในปี 2554 จังหวัดบึงกาฬมีการพังทลายของตลิ่งแม่น้ำโขงเป็นระยะทาง 60.5 กิโลเมตร ในพื้นที่ อำเภอเมือง บึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอบึงโขงหลง และอำเภอบุ่งคล้า - จากข้อมูลของกรมโยธาธิการและผังเมือง ปัญหาการกัดเซาะแผ่นดินริมแม่น้ำโขงในบางพื้นที่น้ำกัดเซาะตลิ่ง หายไปประมาณ 40 -50 เมตร ทำให้สูญเสียแผ่นดินเฉลี่ยปีละ 300 ไร่ - นอกจากนี้ มีผู้ประกอบการ (14 ราย) ใช้เรือดูดสันทรายและกรวดในลำน้ำโขงขึ้นมาใช้เป็นวัสดุก่อสร้าง ซึ่งส่งผลกระทบให้ปัญหาตลิ่งพังมีความรุนแรง 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : (1)ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

3.3.2 ปัจจัยด้านการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว							
CSF 1.1 การวางแผนและกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) สำหรับการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	KPI 1.1.1 มีการวางแผนและกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	DATA 1.1.1.1 แผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	เรื่อง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.1.1.2 งบประมาณที่ได้รับจัดสรรด้านการท่องเที่ยวต่องบประมาณทั้งหมด	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.1.1.3 ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	เรื่อง	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
CSF 1.2 การกำหนดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเชิงธรรมชาติ	DATA 1.2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ อายุ สัญชาติ อาชีพ	คน	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 1.2.2 สัดส่วนการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว	DATA 1.2.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย/ชาวต่างชาติ	คน	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.2.2.2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย/ชาวต่างชาติ	คน	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.2.2.3 จำนวนนักท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ	คน	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว							
CSF 2.1 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	KPI 2.1.1 การจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	DATA 2.1.1.1 มีฐานข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	ฐาน/ข้อมูล	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.1.1.2 จำนวนข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้เพื่อการท่องเที่ยว	เรื่อง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเผยแพร่ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ	DATA 2.1.2.1 จำนวนจุดบริการด้านสารสนเทศให้แก่นักท่องเที่ยว	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.1.2.2 จำนวนเอกสาร/สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เป็นข้อมูลให้กับนักท่องเที่ยว	เรื่อง/เล่ม	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.1.2.3 จำนวนผู้ใช้บริการข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	คน	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ หน่วยงาน/องค์กร ที่รวบรวม จัดทำและเผยแพร่ข้อมูล สารสนเทศเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยว	DATA 2.1.3.1 จำนวนหน่วยงาน ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	แห่ง	มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.1.3.2 จำนวนผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว แยกประเภทตาม ลักษณะการให้บริการ (โรงแรม ร้านอาหาร บริษัททัวร์)	ราย	มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานปกครองจังหวัด บึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด บึงกาฬ
		DATA 2.1.3.3 จำนวนกลุ่ม/ชมรม ที่สนับสนุนกิจกรรมด้านการ ท่องเที่ยวของจังหวัด	กลุ่ม/ ชมรม	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.1.3.4 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ชุมชน	คน	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.2 การกำหนดขีด ความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 2.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการ ท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ จำนวนนักท่องเที่ยว	DATA 2.2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกตามสัญชาติ	คน	มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.2.1.2 จำนวนแหล่ง/ สถานที่ท่องเที่ยว	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.2.1.3 จำนวนที่พัก/ โรงแรม/เกสต์เฮาส์/ โฮมสเตย์	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.2.1.4 จำนวนธุรกิจบริการ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	แห่ง	มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัด บึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		DATA 2.2.1.5 จำนวนแหล่งจำหน่ายสินค้าของฝาก/ของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ OTOP	แห่ง	มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.2.2 มีการประเมินแหล่งท่องเที่ยว	DATA 2.2.2.1 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.2.2.2 บันทึกประวัติแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ	แห่ง/ เรื่อง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.2.2.3 ข้อมูลเทศกาลและงานประเพณีต่างๆ	เรื่อง	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
		DATA 2.2.2.4 ความคิดเห็นของผู้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	ร้อยละ	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.3 สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 2.3.1 ร้อยละที่ลดลงของคดีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยว จำนวนตามรูปแบบคดี และแหล่งท่องเที่ยว	DATA 2.3.1.1 จำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยว จำนวนตามรูปแบบคดี และแหล่งท่องเที่ยว	คดี	มี	รายงาน	รายเดือน	- ตำรวจภูธรจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.3.1.2 จำนวนอุบัติเหตุ/อุบัติเหตุที่เกิดกับนักท่องเที่ยว	ครั้ง	มี	รายงาน	รายเดือน	- ตำรวจภูธรจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.3.2 มียุทธศาสตร์/นโยบาย/แผนงาน/โครงการเกี่ยวกับการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	DATA 2.3.2.1 นโยบาย/ยุทธศาสตร์ด้านสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว	นโยบาย/ ยุทธศาสตร์	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		DATA 2.3.2.2 แผนงาน/โครงการในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว	แผนงาน/โครงการ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.4 การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน	KPI 2.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเครือข่ายอาสาสมัครเพื่อให้ความช่วยเหลือแนะนำการท่องเที่ยว	DATA 2.4.1.1 จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครเพื่อให้ความช่วยเหลือแนะนำการท่องเที่ยว	แห่ง/กลุ่ม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.4.2 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการฝึกอบรมอาสาสมัครเพื่อการท่องเที่ยว	DATA 2.4.2.1 จำนวนครั้งของการฝึกอบรมอาสาสมัครเพื่อการท่องเที่ยว	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.4.2.2 จำนวนอาสาสมัครเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้รับการฝึกอบรม	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.4.3 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของจังหวัด	DATA 2.4.3.1 จำนวนชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณี	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.4.3.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการสืบสานวัฒนธรรมประเพณี	ครั้ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.4.4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยวอาสาจาก กลุ่มชุมชน/กลุ่มเยาวชนในจังหวัด	DATA 2.4.4.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยวอาสาจากกลุ่มชุมชน/กลุ่ม เยาวชนในจังหวัด	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 3.1 พัฒนาศักยภาพ ทางการท่องเที่ยว	KPI 3.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	DATA 3.1.1.1 จำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.1.1.2 จำนวนโครงการ/ แผนงาน พัฒนาทรัพยากรทางการ ท่องเที่ยว	โครงการ/ แผนงาน	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.1.1.3 งบประมาณที่ สนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
CSF 3.2 พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า ป้ายบอกทาง	KPI 3.2.1 ระดับความสำเร็จ ของการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทาง ถนนภายในและระหว่าง จังหวัด รวมทั้งป้ายบอกทาง	DATA 3.2.1.1 จำนวนโครงการ พัฒนาและปรับปรุงระบบ สาธารณูปโภคและโครงสร้าง พื้นฐาน ทั้งที่ซ่อมแซม ปรับปรุง และสร้างใหม่	โครงการ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัด บึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		DATA 3.2.1.2 งบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และโครงสร้างพื้นฐาน	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.2.1.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุงดูแลสภาพแวดล้อม	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.2.1.4 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีห้องน้ำไว้บริการนักท่องเที่ยว	แห่ง	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.2.1.5 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีป้ายบอกทางเป็นภาษาต่างประเทศ	แห่ง	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- แขวงทางหลวงบึงกาฬ - ทางหลวงชนบท - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.2.1.6 จำนวนศาลาที่พักริมทาง/จุดชมวิว ตามเส้นทางท่องเที่ยว	แห่ง	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.2.1.7 จำนวนเส้นทาง/ถนนเข้าสู่ตัวแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง	เส้นทาง	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.3 การจัดการปัญหาจากการท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะและมลภาวะ	KPI 3.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	DATA 3.3.1.1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ร้อยละ	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 3.3.2 อัตราการกำจัดขยะ	DATA 3.3.2.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด	ตัน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.3.2.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัด	ตัน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.3.2.3 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/สุลักษณะ	ตัน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 3.3.3 มียุทธศาสตร์/นโยบาย/แผนงาน/โครงการเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยวและถนนเส้นทางการท่องเที่ยว	DATA 3.3.3.1 จำนวนแผนงาน/โครงการในการรักษาความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยวและถนนเส้นทางการท่องเที่ยว	แผนงาน/โครงการ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.3.3.2 งบประมาณสนับสนุนการรักษาความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยวและถนนเส้นทางการท่องเที่ยว	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
VC 4. พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว							
CSF 4.1 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ	KPI 4.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักและเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด	DATA 4.1.1.1 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักและเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัด	กิจกรรม/เทศกาล	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.1.2 ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	DATA 4.1.2.1 GPP ภาคการท่องเที่ยว	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานคลังจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.1.2.2 รายได้จากการท่องเที่ยว	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
CSF 4.2 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ	KPI 4.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ	DATA 4.2.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
CSF 4.3 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	KPI 4.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	DATA 4.3.1.1 จำนวนโครงการในการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	โครงการ	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.3.1.2 จำนวนเงินงบประมาณที่ใช้ในการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.3.1.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 5 : พัฒนารูขีจรบริการการท่องเที่ยว							
CSF 5.1 การรับรองมาตรฐานที่พักและโรงแรม	KPI 5.1.1 ร้อยละของธุรกิจที่พักและโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น มาตรฐานโรงแรมของสมาคมโรงแรมไทย มาตรฐานโฮมสเตย์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	DATA 5.1.1.1 จำนวนธุรกิจที่พักเกสเฮ้าส์/โฮมสเตย์และโรงแรมทั้งหมดที่ได้รับการตรวจรับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 5.1.12 จำนวนธุรกิจที่พักเกสเฮ้าส์ ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 5.1.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโฮมสเตย์ ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 5.1.1.4 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ ร้านอาหาร โซนพิเศษต่างๆ	KPI 5.2.1 ร้อยละของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติได้รับการรับรองมาตรฐาน	DATA 5.2.1.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติทั้งหมดที่ได้รับการตรวจรับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก	KPI 5.3.1 ร้อยละของสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพต่างๆ อาทิ ออย. มอก. และ มผช. เป็นต้น	DATA 5.3.1.1 จำนวนของสินค้าของฝากและของที่ระลึกทั้งหมดที่ได้รับการตรวจรับรองมาตรฐาน	ชิ้น	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 5.3.1.2 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5.4 พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว	KPI 5.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับรอง มาตรฐาน	DATA 5.4.1.1 จำนวนธุรกิจนำ เที่ยวที่ได้รับการตรวจรับรอง มาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 5.4.1.2 จำนวนธุรกิจนำ เที่ยวที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
VC 6 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์							
CSF 6.1 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ (Quality tourist)	KPI 6.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนนักท่องเที่ยว/ รายได้จากการท่องเที่ยวที่ เพิ่มขึ้น	DATA 6.1.1.1 รายได้จากการ ท่องเที่ยว	บาท	มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 6.1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยว ทั้งหมด	คน	มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 6.1.1.3 จำนวนนักท่องเที่ยว คุณภาพ	คน	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
CSF 6.2 การประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์	KPI 6.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของช่องทางการ ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว	DATA 6.2.1.1 จำนวนช่องทางการ ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์ การท่องเที่ยว	เรื่อง	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 6.2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยว ที่รับรู้การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	คน	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 25 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6.3 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 6.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่ทำการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	DATA 6.3.1.1 จำนวนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่ทำการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	แห่ง	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนากองท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เรื่องผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็น รวมทั้งสิ้น 73 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 45 รายการ และที่เหลือจำนวน 28 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาได้ดังนี้

ตารางที่ 26 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(2 CSFs, 3 KPIs)	(4 CSFs, 11 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	45 (61.64%)	6	20	5	6	5	3
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	28 (38.36%)	1	8	11	1	4	3
รวม	73 (100%)	7	28	16	7	9	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 1.1.1.1 แผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
DATA 2.1.2.3 จำนวนผู้ใช้บริการข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	- กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
DATA 2.1.3.4 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ชุมชน	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน
DATA 2.2.2.4 ความคิดเห็นของผู้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยว	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

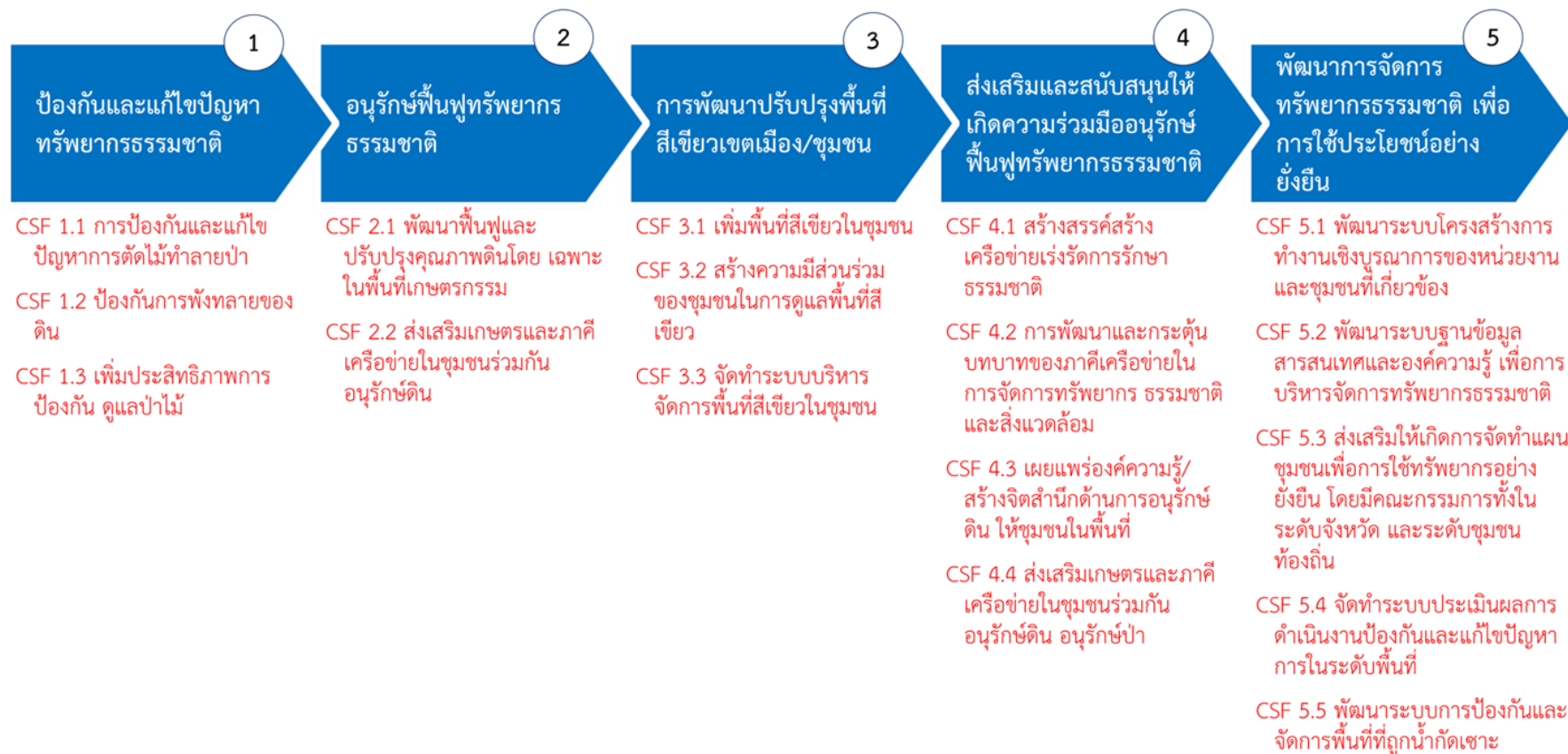
ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 2.3.2.2 แผนงาน/โครงการในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดบึงกาฬ	(ต่อ) - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
DATA 2.4.1.1 จำนวนเครือข่ายอาสาสมัครเพื่อให้ความช่วยเหลือแนะนำการท่องเที่ยว	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.4.2.1 จำนวนครั้งของการฝึกอบรมอาสาสมัครเพื่อการท่องเที่ยว	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.4.2.2 จำนวนอาสาสมัครเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้รับการฝึกอบรม	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.4.4.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยวอาสาจากกลุ่มชุมชน/กลุ่มเยาวชนในจังหวัด	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.2.1.1 จำนวนโครงการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งที่ซ่อมแซมปรับปรุง และสร้างใหม่	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.2.1.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการปรับปรุงดูแลสภาพแวดล้อม	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.2.1.4 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวมีห้องน้ำไว้บริการนักท่องเที่ยว	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.2.1.5 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีป้ายบอกทางเป็นภาษาต่างประเทศ	- แขวงทางหลวงบึงกาฬ - ทางหลวงชนบท - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.2.1.6 จำนวนศาลาที่พักริมทาง/จุดชมวิว ตามเส้นทางท่องเที่ยว	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.2.1.7 จำนวนเส้นทาง/ถนนเข้าสู่ตัวแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.1.1 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.2.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	

ตารางที่ 27 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 3.3.2.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัด	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.2.3 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/สุขลักษณะ	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.3.1 จำนวนแผนงาน/โครงการในการรักษาความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยวและถนนเส้นทางการท่องเที่ยว	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.3.1.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.1.1.1 จำนวนธุรกิจที่พักเกสเฮ้าส์/โฮมสเตย์และโรงแรมทั้งหมด ที่ได้รับการตรวจรับรองมาตรฐาน	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.2.1.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติทั้งหมดที่ได้รับการตรวจรับรองมาตรฐาน	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.4.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการตรวจรับรองมาตรฐาน	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.4.1.2 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 6.1.1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพ	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 6.2.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่รับรู้การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 6.3.1.1 จำนวนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่ทำการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบึงกาฬ	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : (2) ประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”

3.3.4 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ป้องกันและแก้ไขปัญหาระบบนิเวศธรรมชาติ							
CSF 1.1 การป้องกันและแก้ไข ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า	KPI 1.1.1 ร้อยละการ เปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้	DATA 1.1.1.1 จำนวนพื้นที่ ทั้งหมดในจังหวัดบึงกาฬ	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.1.1.2 จำนวนพื้นที่ป่าไม้	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด บึงกาฬ
		DATA 1.1.1.3 จำนวนพื้นที่ป่าที่ ถูกบุกรุก	ไร่	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด บึงกาฬ
CSF 1.2 ป้องกันการพังทลาย ของดิน	KPI 1.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของเขื่อนป้องกันการพังทลาย ของดิน	DATA 1.2.1.1 พื้นที่ของเขื่อน ป้องกันการพังทลายของดิน	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		DATA 1.2.1.2 พื้นที่ของชายฝั่งที่มีปัญหาการพังทลายของดิน	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมือง จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 1.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ โครงการ/แผนงานเกี่ยวกับการ ป้องกันการพังทลายของดิน	DATA 1.2.2.1 จำนวนโครงการ/ แผนงานเกี่ยวกับการป้องกันการ พังทลายของดิน	โครงการ/ แผนงาน	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.2.2.2 งบประมาณของ โครงการ/หน่วยงานเกี่ยวกับ การป้องกันการพังทลายของดิน	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัดบึงกาฬ
CSF 1.3 เพิ่มประสิทธิภาพการ ป้องกันดูแลป่าไม้	KPI 1.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การมีส่วนร่วมของประชากรใน การป้องกันดูแลป่าไม้	DATA 1.3.1.1 จำนวนประชาชน ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน ดูแลป่าไม้	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 1.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ เจ้าหน้าที่/บุคลากร ภาครัฐใน การป้องกันดูแลป่าไม้	DATA 1.3.2.1 จำนวนเจ้าหน้าที่/ บุคลากรภาครัฐในการป้องกันดูแล ป่าไม้	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 1.3.3 ร้อยละที่ลดลงของ พื้นที่ที่มีปัญหาป่าเสื่อมโทรม	DATA 1.3.3.1 จำนวนพื้นที่ที่มี ปัญหาป่าเสื่อมโทรม	ไร่	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 2 : อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ							
CSF 2.1 พัฒนาฟื้นฟูและ ปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะ ในพื้นที่เกษตร	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ พื้นที่ที่ได้รับการฟื้นฟู/ปรับปรุง	DATA 2.1.1.1 จำนวนพื้นที่ เกษตรกรรมทั้งหมด	ไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานเกษตรจังหวัด บึงกาฬ
		DATA 2.1.1.2 จำนวนพื้นที่ที่ ได้รับการฟื้นฟู/ปรับปรุงสภาพดิน	ไร่	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ เกษตรกรที่ขอรับสารปรับปรุง คุณภาพดินจากสถานีพัฒนา ที่ดินจังหวัดบึงกาฬ	DATA 2.1.2.1 จำนวนเกษตรกร ที่ขอรับสารปรับปรุงคุณภาพดิน จากสถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ	คน/ ราย	มี	ทะเบียน	รายปี	- สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด บึงกาฬ
CSF 2.2 ส่งเสริมการเกษตรและ ภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกัน อนุรักษ์ดิน	KPI 2.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ กลุ่มเกษตรและภาคีเครือข่ายใน ชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน	DATA 2.2.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตร และภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกัน อนุรักษ์ดิน	แห่ง/ กลุ่ม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การอบรมให้ความรู้กับเกษตรกร เรื่องดิน	DATA 2.2.2.1 จำนวนการอบรม ให้ความรู้กับเกษตรกรเรื่องดิน	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		DATA 2.2.2.2 จำนวนคนในการเข้า อบรมให้ความรู้กับเกษตรกรเรื่องดิน	คน/ ราย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
VC 3 : การพัฒนาปรับปรุงพื้นที่สีเขียวเขตเมือง/ชุมชน							
CSF 3.1 เพิ่มพื้นที่สีเขียวใน ชุมชน	KPI 3.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ โครงการปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่ สีเขียวในชุมชน	DATA 3.1.1.1 จำนวนโครงการ ปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวใน ชุมชน	โครงการ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานเกษตร จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 3.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ งบประมาณในการเพิ่มพื้นที่ สีเขียวในชุมชน	DATA 3.1.2.1 งบประมาณในการ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
	KPI 3.1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ พื้นที่สีเขียวในชุมชน	DATA 3.1.3.1 พื้นที่สีเขียวใน ชุมชนทั้งหมดของจังหวัดบึงกาฬ	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	
CSF 3.2 สร้างความมีส่วนร่วม ของชุมชนในการดูแลพื้นที่ สีเขียว	KPI 3.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการ ดูแลพื้นที่สีเขียว	DATA 3.2.1.1 จำนวนชุมชนที่เข้า มามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ สีเขียว	ชุมชน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ โครงการอบรม/ปลูกฝังให้ชุมชน มีความรักและเข้ามามีส่วนร่วมใน การดูแลพื้นที่สีเขียว	DATA 3.2.2.1 โครงการอบรม/ ปลูกฝังการมีส่วนร่วมในการดูแล พื้นที่สีเขียว	โครงการ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
CSF 3.3 จัดทำระบบบริหาร จัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน	KPI 3.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การจัดกิจกรรม/อบรมการจัดทำ ระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับ การดูแลพื้นที่สีเขียวในชุมชน	DATA 3.3.1.1 จำนวนการจัด กิจกรรม/อบรมการจัดทำระบบ การบริหารจัดการเกี่ยวกับการ ดูแลพื้นที่สีเขียวในชุมชน	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 3.3.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมใน การจัดกิจกรรม/อบรมการจัดทำ ระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับ การดูแลพื้นที่สีเขียวในชุมชน	คน/ราย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 4 : ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ							
CSF 4.1 สร้างสรรค์ สร้างเครือข่ายเร่งรัดการรักษา ธรรมชาติ	KPI 4.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ เครือข่ายเพื่อเร่งรัดการรักษา ธรรมชาติ	DATA 4.1.1.1 จำนวนเครือข่าย เพื่อเร่งรัดการรักษาธรรมชาติ	เครือข่าย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 4.1.2 ร้อยละที่ลดลงของ พื้นที่ที่เร่งรัดการรักษาธรรมชาติ	DATA 4.1.2.1 พื้นที่ที่เร่งรัดการ รักษาธรรมชาติ	ไร่	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 4.1.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ งบประมาณ เพื่อเร่งรัดการรักษา ธรรมชาติ	DATA 4.1.3.1 งบประมาณเพื่อ เร่งรัดการรักษาธรรมชาติ	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
CSF 4.2 การพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของภาคีเครือข่ายในการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	KPI 4.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ กิจกรรมการพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของภาคีเครือข่ายในการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	DATA 4.2.1.1 จำนวนกิจกรรม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาท ของภาคีเครือข่ายในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	กิจกรรม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ งบประมาณในการจัดกิจกรรม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาท ของภาคีเครือข่ายในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	DATA 4.2.2.1 งบประมาณในการ จัดกิจกรรมการพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของภาคีเครือข่ายในการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
CSF 4.3 เผยแพร่องค์ความรู้/ สร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ ดิน ให้ชุมชนในพื้นที่	4.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ เครือข่ายชุมชน/ผู้เข้าร่วม เครือข่ายชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	DATA 4.3.1.1 จำนวนของ เครือข่ายชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	แห่ง/ กลุ่ม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.3.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วม เครือข่ายชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	คน/ ราย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
	4.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การจัดอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ป่าไม้ให้ชุมชนใน พื้นที่	DATA 4.3.2.1 จำนวนหลักสูตร เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ให้ชุมชน ในพื้นที่	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		DATA 4.3.2.2 จำนวนผู้เข้าร่วม อบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการ อนุรักษ์ป่าไม้ให้ชุมชนในพื้นที่	คน/ ราย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
CSF 4.4 ส่งเสริมเกษตรและ ภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกัน อนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า	KPI 4.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ กลุ่มเกษตรและภาคีเครือข่าย ในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า	DATA 4.4.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตร และภาคีเครือข่ายในชุมชน ร่วมกัน อนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า	แห่ง/ กลุ่ม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด บึงกาฬ
	KPI 4.4.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การอบรมให้ความรู้กับเกษตรกร เรื่องดิน เรื่องป่า	DATA 4.4.2.1 จำนวนการอบรม ให้ความรู้กับเกษตรกรเรื่องดิน เรื่องป่า	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ
		DATA 4.4.2.2 จำนวนคนที่เข้า อบรมให้ความรู้กับเกษตรกรเรื่องดิน เรื่องป่า	คน/ ราย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด บึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 5 : พัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน							
CSF 5.1 พัฒนาระบบโครงสร้าง การทำงานเชิงบูรณาการของ หน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง	KPI 5.1.1 จำนวนหน่วยงานและ ชุมชนที่ทำงานร่วมกันเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	DATA 5.1.1.1 จำนวนหน่วยงาน และชุมชนที่ทำงานร่วมกันเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ชุมชน/ หน่วยงาน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
		DATA 5.1.1.2 จำนวนครั้งใน การจัดกิจกรรมสร้างการทำงาน เชิงบูรณาการของหน่วยงานและ ชุมชนที่เกี่ยวข้อง	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
CSF 5.2 พัฒนาระบบฐานข้อมูล สารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อ การบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ	KPI 5.2.1 มีฐานข้อมูลเพื่อการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	DATA 5.2.1.1 จำนวนรายการใน ฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ	ฐาน/ ข้อมูล	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 5.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ข้อมูลสารสนเทศและองค์ ความรู้เพื่อการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ	DATA 5.2.2.1 จำนวนข้อมูล สารสนเทศและองค์ความรู้เพื่อการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	เรื่อง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 5.2.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ผู้ใช้บริการฐานข้อมูล ทรัพยากรธรรมชาติ	DATA 5.2.3.1 จำนวนผู้ใช้บริการ ฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
CSF 5.3 ส่งเสริมให้เกิดการ จัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ ทรัพยากรอย่างยั่งยืนโดยมี คณะกรรมการทั้งในระดับ จังหวัดบึงกาฬและระดับชุมชน ท้องถิ่น	KPI 5.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ชุมชนหมู่บ้านที่มีการจัดทำ แผน/โครงการจัดทำแผนชุมชน เพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับ จังหวัดบึงกาฬและระดับท้องถิ่น	DATA 5.3.1.1 จำนวนชุมชน หมู่บ้านที่มีการจัดทำแผนชุมชน เพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับ จังหวัดบึงกาฬและระดับชุมชน ท้องถิ่น	ชุมชน/ หมู่บ้าน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
		DATA 5.3.1.2 จำนวนครั้งในการ จัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมี คณะกรรมการ ทั้งในระดับจังหวัด บึงกาฬและระดับท้องถิ่น	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
		DATA 5.3.1.3 จำนวนผู้เข้าร่วมใน การจัดโครงการจัดทำแผนชุมชน เพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับ จังหวัดบึงกาฬและระดับท้องถิ่น	คน/ ราย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ

ตารางที่ 28 : แผนผังรายการสถิติทางการ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีใน ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 5.4 จัดทำระบบ ประเมินผลการดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ ในระดับพื้นที่	KPI 5.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การจัดระบบประเมินผลการ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไข ปัญหาการใช้ในระดับพื้นที่	DATA 5.4.1.1 จัดทำระบบ ประเมินผลการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาการใช้ในระดับ พื้นที่	ระบบ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด บึงกาฬ
CSF 5.5 พัฒนาระบบการ ป้องกันและหลักการพื้นที่ที่ถูก น้ำกัดเซาะ	KPI 5.5.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การพัฒนาระบบป้องกันและ จัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ	DATA 5.5.1.1 พื้นที่ที่พัฒนา ระบบการป้องกันและจัดการพื้นที่ ที่ถูกน้ำ กัดเซาะ	ตร.ม.	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 5.5.1.2 พื้นที่ที่มีปัญหาถูก น้ำกัดเซาะ	กม.	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 5.5.2 งบประมาณในการ พัฒนาระบบป้องกันและจัดการ พื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ	DATA 5.5.2.1 งบประมาณ การพัฒนาระบบป้องกันและ จัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 5.5.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ โครงการพัฒนาระบบการป้องกัน และจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ	DATA 5.5.3.1 จำนวนโครงการ พัฒนาระบบการป้องกันและ จัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ	โครงการ	มี	ทะเบียน	รายปี	- สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัดบึงกาฬ

3.3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ในประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็น รวมทั้งสิ้น 48 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 15 รายการ และที่เหลือจำนวน 33 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาได้ดังนี้

ตารางที่ 29 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1 (3 CSFs, 6 KPIs)	VC 2 (2 CSFs, 4 KPIs)	VC 3 (3 CSFs, 6 KPIs)	VC 4 (4 CSFs, 9 KPIs)	VC 5 (5 CSFs, 9 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	15 (31.25 %)	6	2	1	2	4
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	33 (68.75 %)	4	4	6	10	9
รวม	48 (100 %)	10	6	7	12	13

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 1.1.1.3 จำนวนพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุก	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
DATA 1.3.1.1 จำนวนประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันดูแลป่าไม้	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
DATA 1.3.2.1 จำนวนเจ้าหน้าที่/บุคลากรภาครัฐในการป้องกันดูแลป่าไม้	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
DATA 1.3.3.1 จำนวนพื้นที่ที่มีปัญหาป่าเสื่อมโทรม	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 2.1.1.2 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการฟื้นฟู/ปรับปรุงสภาพดิน	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	(ต่อ) - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
DATA 2.2.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตรกรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน	- สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.2.2.1 จำนวนการอบรมให้ความรู้กับเกษตรกรเรื่องดิน	- สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.2.2.2 จำนวนคนในการเข้าอบรมให้ความรู้กับเกษตรกรเรื่องดิน	- สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.1.1.1 จำนวนโครงการปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.1.2.1 งบประมาณในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน	- สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.2.1.1 จำนวนชุมชนที่เข้ามามีส่วนรวมในการดูแลพื้นที่สีเขียว	- สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.2.2.1 โครงการอบรม/ปลูกฝังการมีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่สีเขียว	- สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.1.1 จำนวนการจัดกิจกรรม/อบรมการจัดทำระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการดูแลพื้นที่สีเขียวในชุมชน	- สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 3.3.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมในการจัดกิจกรรม/อบรมการจัดทำระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการดูแลพื้นที่สีเขียวในชุมชน	- สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 4.1.1.1 จำนวนเครือข่ายเพื่อเร่งรัดการรักษาธรรมชาติ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
DATA 4.1.2.1 พื้นที่ที่เร่งรัดการรักษาธรรมชาติ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 4.2.1.1 จำนวนกิจกรรมการพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ 	
DATA 4.3.1.1 จำนวนของเครือข่ายชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ 	
DATA 4.3.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมเครือข่ายชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ 	
DATA 4.3.2.1 จำนวนหลักสูตรเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ให้ชุมชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ 	
DATA 4.3.2.2 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ให้ชุมชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ 	
DATA 4.4.1.1 จำนวนกลุ่มเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชน ร่วมกันอนุรักษ์ดินอนุรักษ์ป่า	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดบึงกาฬ 	
DATA 4.4.2.1 จำนวนการอบรมให้ความรู้กับเกษตรกรเรื่องดิน เรื่องป่า	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ 	
DATA 4.4.2.2 จำนวนคนที่เข้าอบรมให้ความรู้กับเกษตรกรเรื่องดิน เรื่องป่า	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ - สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดบึงกาฬ 	
DATA 5.1.1.1 จำนวนหน่วยงานและชุมชนที่ทำงานร่วมกันเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ 	

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 5.1.1.2 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
DATA 5.2.1.1 จำนวนรายการในฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
DATA 5.2.2.1 จำนวนข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบึงกาฬ	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล
DATA 5.2.3.1 จำนวนผู้ให้บริการฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.3.1.1 จำนวนชุมชนหมู่บ้านที่มีการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนโดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด บึงกาฬและระดับชุมชนท้องถิ่น	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.3.1.2 จำนวนครั้งในการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนโดยมีคณะกรรมการ ทั้งในระดับจังหวัด บึงกาฬและระดับท้องถิ่น	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.3.1.3 จำนวนผู้เข้าร่วมในการจัดโครงการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัดบึงกาฬและระดับท้องถิ่น	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 5.4.1.1 จัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหการใช้ในระดับพื้นที่	- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคม คุณภาพ

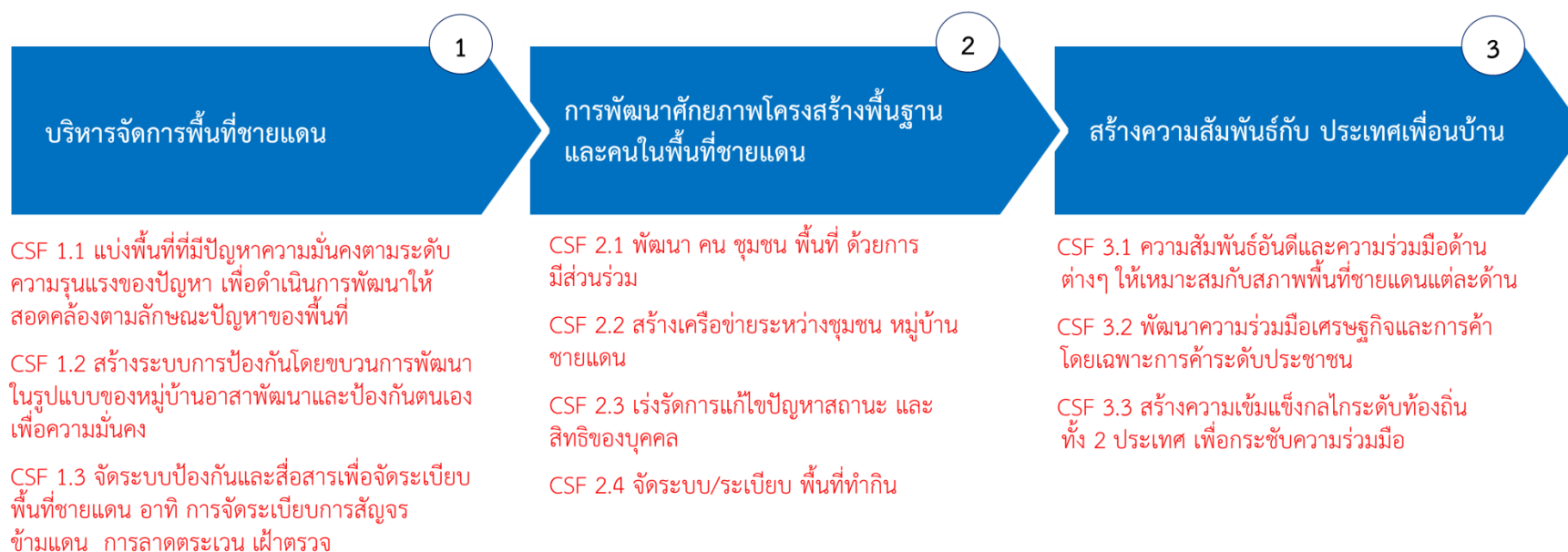
3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”

ตารางที่ 31 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ	สังคม	การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดบึงกาฬมีพื้นที่ยาวตามลำน้ำโขง มีความยาวของชายแดนประมาณ 120 กม. ก่อให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน เช่น การลักลอบค้ายาเสพติด การลักลอบค้าของเถื่อน การโจรกรรมทรัพย์สินตามแนวชายแดน และปัญหาแรงงานต่างด้าว ในปีงบประมาณ 2554 จังหวัดบึงกาฬ มีคดีลักลอบหนีศุลกากรมูลค่ากว่า 3,472,000 บาท		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”

3.4.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : บริหารจัดการพื้นที่ชายแดน							
CSF 1.1 แบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่	KPI 1.1.1 ร้อยละที่ลดลงของพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคง	DATA 1.1.1.1 พื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงแบ่งตามระดับความรุนแรงของปัญหา	หมู่บ้าน	มี	รายงาน	รายปี	- ตำรวจภูธรจังหวัดบึงกาฬ - กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 244 บึงกาฬ
	KPI 1.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของงบประมาณในการแก้ปัญหาความมั่นคง	DATA 1.1.2.1 งบประมาณในการแก้ปัญหาความมั่นคง	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ
CSF 1.2 สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง	KPI 1.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง	DATA 1.2.1.1 จำนวนหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง	หมู่บ้าน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 1.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของงบประมาณเพื่อสร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง	DATA 1.2.2.1 งบประมาณเพื่อสร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ
CSF 1.3 จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวนเฝ้าตรวจ	KPI 1.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของงบประมาณในการจัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน	DATA 1.3.1.1 งบประมาณในการจัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน เฝ้าตรวจ	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดบึงกาฬ - ด่านศุลกากรจังหวัดบึงกาฬ - หน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำโขง

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 1.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน เฝ้าตรวจ	DATA 1.3.2.1 จำนวนคนในการสัญจรข้ามแดนในแต่ละวัน	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ตรวจสอบคนเข้าเมืองจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 1.3.2.2 จำนวนครั้งการลาดตระเวนตามแนวชายแดนในแต่ละสัปดาห์	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายเดือน	- กองบังคับการตำรวจน้ำ
		DATA 1.3.2.3 จำนวนจุดเฝ้าตรวจตามแนวชายแดน	จุด	ไม่มี	รายงาน	รายเดือน	- กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดบึงกาฬ
VC 2 : การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน							
CSF 2.1 พัฒนาคมน ชุมชน พื้นที่ด้วยการมีส่วนร่วม	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการมีส่วนร่วมของคน ชุมชนพื้นที่	DATA 2.1.1.1 จำนวนคนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา	คน	มี	รายงาน	รายปี	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.1.1.2 จำนวนชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา	หมู่บ้าน	มี	รายงาน	รายปี	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.1.1.3 จำนวนพื้นที่ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา	หมู่บ้าน	มี	รายงาน	รายปี	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.1.2 งบประมาณที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาคมน ชุมชน พื้นที่	DATA 2.1.2.1 งบประมาณในการพัฒนาคมน ชุมชน พื้นที่	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.2 สร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้าน ชายแดน	KPI 2.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน	DATA 2.2.1.1 จำนวนชุมชนหมู่บ้านชายแดน	ชุมชน/หมู่บ้าน	มี	รายงาน	รายปี	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.2.1.2 จำนวนชุมชนหมู่บ้านชายแดนที่เข้าร่วมเครือข่าย	ชุมชน/หมู่บ้าน	มี	รายงาน	รายปี	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของงบประมาณในการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนหมู่บ้านชายแดน	DATA 2.2.2.1 งบประมาณในการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนหมู่บ้านชายแดน	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ - สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.3 เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล	KPI 2.3.1 ร้อยละที่ลดลงของปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ต้องเร่งรัดแก้ไข	DATA 2.3.1.1 จำนวนปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ต้องเร่งรัดแก้ไขทั้งหมด	เรื่อง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.3.1.2 จำนวนปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ต้องเร่งรัดแก้ไขและได้รับการแก้ไขไปแล้ว	เรื่อง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- ปกครองจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 2.3.2 งบประมาณในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล	DATA 2.3.2.1 งบประมาณในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดบึงกาฬ - ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ
CSF 2.4 จัดระบบ/ระเบียบพื้นที่ทำกิน	KPI 2.4.1 ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนเกษตรกรที่ไม่มีพื้นที่ทำกิน	DATA 2.4.1.1 จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ไม่มีพื้นที่ทำกิน	ครัวเรือน	มี	สำรวจ	รายปี	- สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดบึงกาฬ
		DATA 2.4.1.2 จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ได้รับการจัดระเบียบพื้นที่ทำกิน	ครัวเรือน	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบึงกาฬ

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.4.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ งบประมาณในการจัดระบบ/ ระเบียบพื้นที่ทำกิน	DATA 2.4.2.1 งบประมาณในการ จัดระบบ/ระเบียบพื้นที่ทำกิน	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานเกษตรจังหวัด บึงกาฬ - สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดบึงกาฬ
VC 3 : สร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน							
CSF 3.1 ความสัมพันธ์อันดี และความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ชายแดนแต่ละด้าน	KPI 3.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ กิจกรรมที่เชื่อมความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้าน	DATA 3.1.1.1 จำนวนกิจกรรม เชื่อมความสัมพันธ์กับประเทศ เพื่อนบ้าน	กิจกรรม	มี	ทะเบียน	รายปี	- องค์การบริหารส่วน จังหวัดบึงกาฬ
	KPI 3.1.2 ร้อยละที่เพิ่มของ งบประมาณที่ใช้จัดกิจกรรม เชื่อมความสัมพันธ์กับประเทศ เพื่อนบ้าน	DATA 3.1.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ งบประมาณที่ใช้จัดกิจกรรมเชื่อม ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน	บาท	มี	ทะเบียน	รายปี	- องค์การบริหารส่วน จังหวัดบึงกาฬ
CSF 3.2 พัฒนาความร่วมมือ เศรษฐกิจและการค้าโดยเฉพาะ การค้าระดับประชาชน	KPI 3.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ โครงการความร่วมมือทาง เศรษฐกิจและการค้า	DATA 3.2.1.1 จำนวนความ ร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้า	โครงการ	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ
	KPI 3.2.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ งบประมาณในการจัดโครงการความ ร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้า	DATA 3.2.2.1 งบประมาณในการ จัดโครงการความร่วมมือทาง เศรษฐกิจและการค้า	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัด บึงกาฬ

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.3 สร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ	KPI 3.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ งบประมาณในการสร้างความ เข้มแข็งกลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศเพื่อกระชับความร่วมมือ	DATA 3.3.1.1 งบประมาณในการ สร้างความเข้มแข็งกลไกระดับ ท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับ ความร่วมมือ	บาท	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานจังหวัด บึงกาฬ
	KPI 3.3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ โครงการ/กิจกรรมกระชับความ ร่วมมือระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ	DATA 3.3.2.1 จำนวนโครงการ/ กิจกรรมกระชับความร่วมมือระดับ ท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ	โครงการ/ กิจกรรม	มี	รายงาน	รายปี	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัด บึงกาฬ - สนง.การท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดบึงกาฬ

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis) ประเด็นปัญหาสำคัญ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคนสู่สังคมคุณภาพ มีประเด็นปัญหาสำคัญคือ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเ็นรวมทั้งสิ้น 27 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 17 รายการ และที่เหลือจำนวน 10 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 33 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(3 CSFs, 6 KPIs)	(4 CSFs, 8 KPIs)	(3 CSFs, 6 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	17 (62.96%)	2	9	6
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนา การจัดเก็บต่อไป	10 (37.04%)	6	4	-
รวม	27 (100%)	8	13	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 33

ตารางที่ 34 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 1.2.1.1 จำนวนหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง	- ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
DATA 1.2.2.1 งบประมาณเพื่อสร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ	- กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน
DATA 1.3.1.1 งบประมาณในการจัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน เฝ้าตรวจ	- ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดบึงกาฬ - ด่านศุลกากรจังหวัดบึงกาฬ - หน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำโขงเขต	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 34 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
DATA 1.3.2.1 จำนวนคนในการสัญจรข้ามแดนในแต่ละวัน	- ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดบึงกาฬ	(ต่อ) - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
DATA 1.3.2.2 จำนวนครั้งการลาดตระเวนตามแนวชายแดนในแต่ละสัปดาห์	- กองบังคับการตำรวจน้ำ	
DATA 1.3.2.3 จำนวนจุดเฝ้าตรวจตามแนวชายแดน	- กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.3.1.1 จำนวนปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ต้องเร่งรัดแก้ไขทั้งหมด	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดบึงกาฬ - ปกครองจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.3.1.2 จำนวนปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ต้องเร่งรัดแก้ไขและได้รับการแก้ไขไปแล้ว	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดบึงกาฬ - ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.3.2.1 งบประมาณในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล	- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ - ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดบึงกาฬ - ที่ทำการปกครองจังหวัดบึงกาฬ	
DATA 2.4.2.1 งบประมาณในการจัดระบบ/ระเบียบพื้นที่ทำกิน	- สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานเกษตรจังหวัดบึงกาฬ - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดบึงกาฬ	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

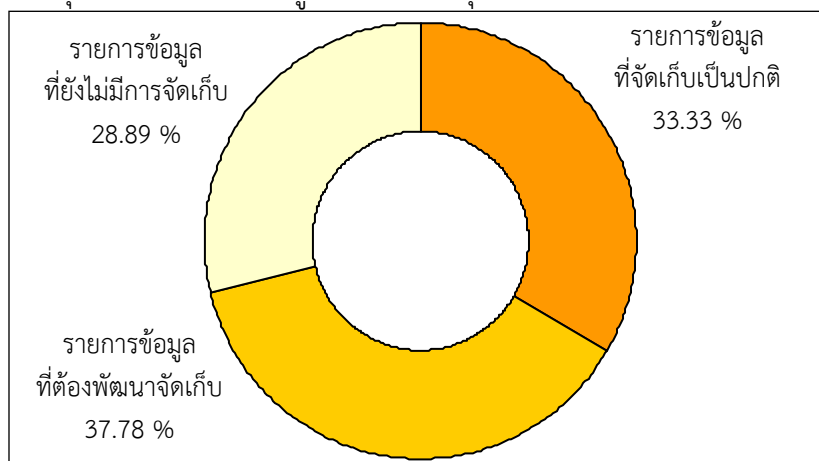
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ยางพารา และการสร้างมูลค่าเพิ่ม มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 45 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 33.33
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ จำนวน 17 รายการ คิดเป็นร้อยละ 37.78
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 28.89

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

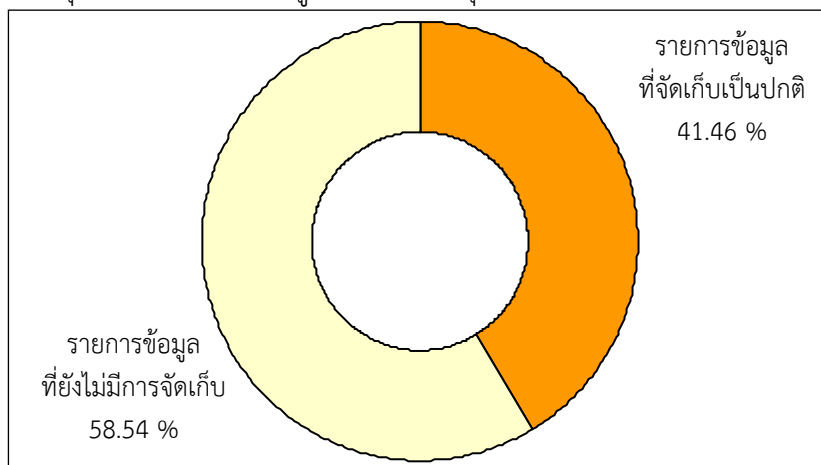

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถการค้าและการลงทุน
 ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ ส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อรองรับ AEC
 มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 41 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติ
 ทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 17 รายการ คิดเป็นร้อยละ 41.46

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 24 รายการ คิดเป็นร้อยละ 58.54

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

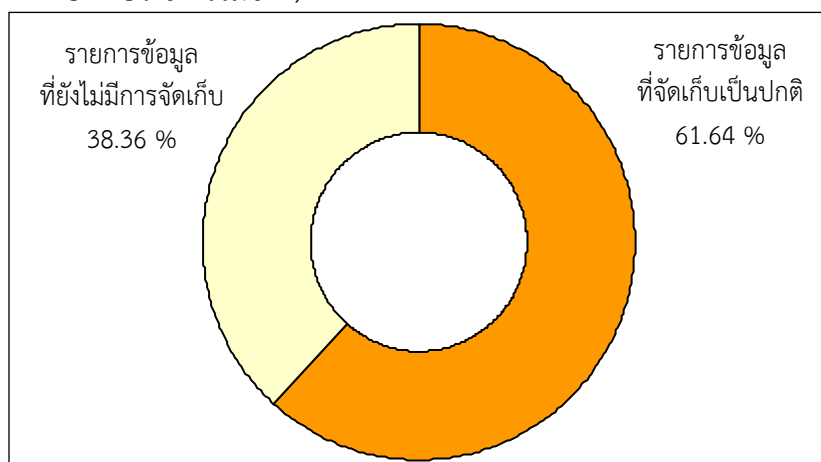
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาการท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน แบ่งออกเป็น

4.1.3.1 ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 73 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 45 รายการ
คิดเป็นร้อยละ 61.64

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 28 รายการ
คิดเป็นร้อยละ 38.36

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (ส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ)

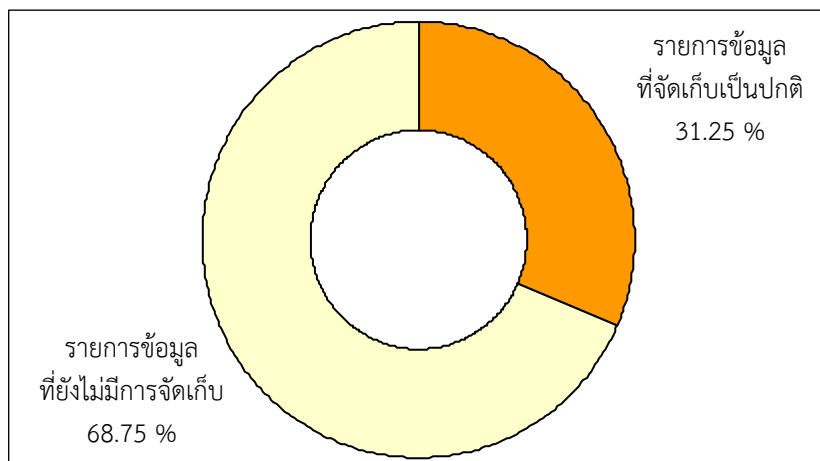

4.1.3.2 ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 48 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 15 รายการ
คิดเป็นร้อยละ 31.25

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 33 รายการ
คิดเป็นร้อยละ 68.75

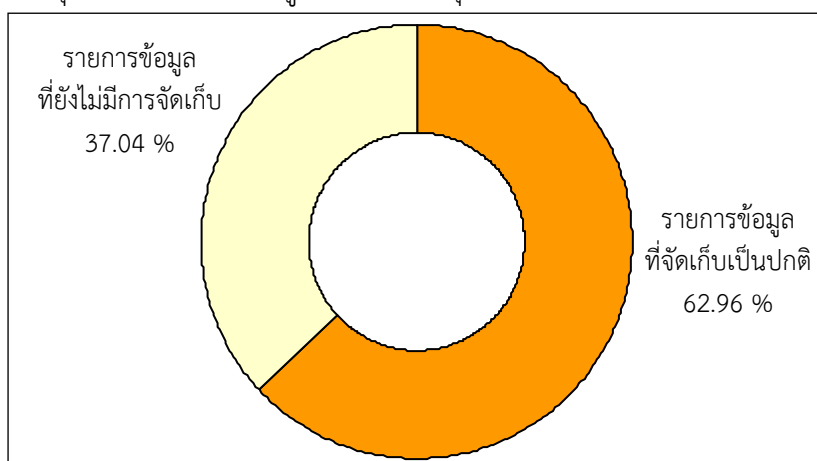
แผนภาพที่ 5: สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (รักษาสมดุลการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ และป้องกันการเสียพื้นที่จากการกัดเซาะ)

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : รักษาความสงบ ความมั่นคง และพัฒนาคน
 สู่สังคมคุณภาพ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) คือ การกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน
 มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 27 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติ
 ทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ จำนวน 17 รายการ คิดเป็นร้อยละ 62.96
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 37.04

แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ในระยะยาว 4 ปีข้างหน้า ควรมีการดำเนินกิจกรรมดังนี้

4.2.1 ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการสถิติทางการ (กลไกประสานงาน บุคลากร และงบประมาณ-ข้อมูลจากคณะอนุกรรมการสถิติสาขา)

1) การพัฒนาบุคลากร ให้มีการกำหนดแผนการพัฒนาบุคลากร ในเรื่อง การพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ ตลอดจนอบรมให้องค์ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เกิด ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ BCG/ VC/ CSF/ KPI/ Data/ การวิเคราะห์ Data Gap ตลอดจนการ วิเคราะห์ยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัดรวมถึงนโยบายที่สำคัญของจังหวัด

2) กลไกประสานงาน ให้มีการแลกเปลี่ยน บูรณาการข้อมูล และมีส่วนร่วม ในเรื่องระบบข้อมูลสถิติและสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการใช้สารสนเทศในการตัดสินใจเชิงพื้นที่ โดยการ ประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

3) การบริหารจัดการงบประมาณ ให้มีการจัดสรรงบประมาณจังหวัดใน ส่วนการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการ ตัดสินใจระดับพื้นที่ รวมถึงใช้ในการประเมินผลโครงการต่าง ๆ ในจังหวัด

4.2.2 ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ (การเติมเต็ม data gap การลดความ ข้ำซ้อน การประเมินคุณภาพข้อมูล จากคณะอนุกรรมการสถิติสาขา) เลขาธิการคณะทำงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของทุกหน่วยงานตามยุทธศาสตร์ ร่วมกันทำการวิเคราะห์รายการข้อมูล ที่สำคัญจำเป็น (Data) วิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหาย (Data Gap) นำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการสถิติ ระดับจังหวัดเพื่อประเมินความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้สถานภาพของ ข้อมูล โดยคณะกรรมการสถิติจะเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละหน่วยงานมาประเมิน เพื่อเรียนผู้ว่าราชการ จังหวัดทราบและออกคำสั่งดำเนินการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลต่อไป รวมถึงการทบทวนและปรับปรุง รายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่อาจจะมีการเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยใช้ กระบวนการเช่นเดิม

4.2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค จะมี การนำข้อมูลและสารสนเทศในระดับพื้นที่ไปสู่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการสารสนเทศภาครัฐ เพื่อการตัดสินใจ (SDMX NSI Client) เป็นการบูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศของ หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ร่วมกัน เพื่อพัฒนาระบบนำเสนอข้อมูลสารสนเทศในการตัดสินใจบริหาร บ้านเมืองของผู้บริหาร (Business Intelligence : BI) ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ ต่อไป

รวมทั้ง จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์ ทั้งนี้ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ โดยดำเนินการต่อไปนี้

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เกิดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ที่ตรงกันและต่อเนื่อง เมื่อมีการโยกย้ายเปลี่ยนตำแหน่งหรือเปลี่ยนบุคลากร ก็จะทำให้การดำเนินการ สามารถทำได้ต่อเนื่อง

- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดมาตรฐาน เกิดความเข้าใจและจำกัดความที่ตรงกัน ในข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

- การจัดทำหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัด และผู้จัดเก็บข้อมูล เพื่อเป็นการลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล และเป็นการจัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญ จึงทำให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ

- การจัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับเจ้าของข้อมูล เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

- การจัดอบรม/ประชุม ชี้แจง ทำความเข้าใจ และการพัฒนาบุคลากร เกี่ยวกับการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ การจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล การประสานการ รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบข้อมูล สร้างความเข้าใจในเรื่องเชื่อมโยงข้อมูลสถิติจาก ยุทธศาสตร์ระดับชาติจนถึงระดับท้องถิ่น และการใช้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิงพื้นที่ เพื่อประยุกต์ใช้ในการวางแผน บริหารจัดการงานโครงการต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ต่อไป

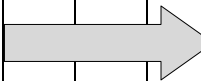
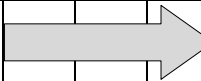
ตารางที่ 35 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก

[illegible]

ตารางที่ 35 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพ สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของกลุ่มจังหวัด	สำนักงานจังหวัดและสำนักงานสถิติจังหวัดหนองคาย	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป 												
การบริหารรายการข้อมูลที่ขาดหาย (Data Gap)	สำนักงานสถิติจังหวัดหนองคายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน/ร่างแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งการในการจัดเก็บข้อมูลจากการวิเคราะห์ Data Gap - จัดทำแบบรายงานความก้าวหน้าข้อมูลที่ขาดหาย (Data Gap) 												

ตารางที่ 35 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
ทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์ โดยใช้กระบวนการเช่นเดิม	สำนักงานสถิติจังหวัดหนองคาย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- ทบทวน ศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่ตรงตามความต้องการ และเป็นปัจจุบัน												
ประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	สำนักงานสถิติจังหวัดหนองคาย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5 ปี ย้อนหลังโดยประมาณเท่าที่สามารถรวบรวมได้												

บรรณานุกรม

ดร.สุรชัย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555).

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51).

สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ. (2556). แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561) จังหวัดบึงกาฬ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้นกและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

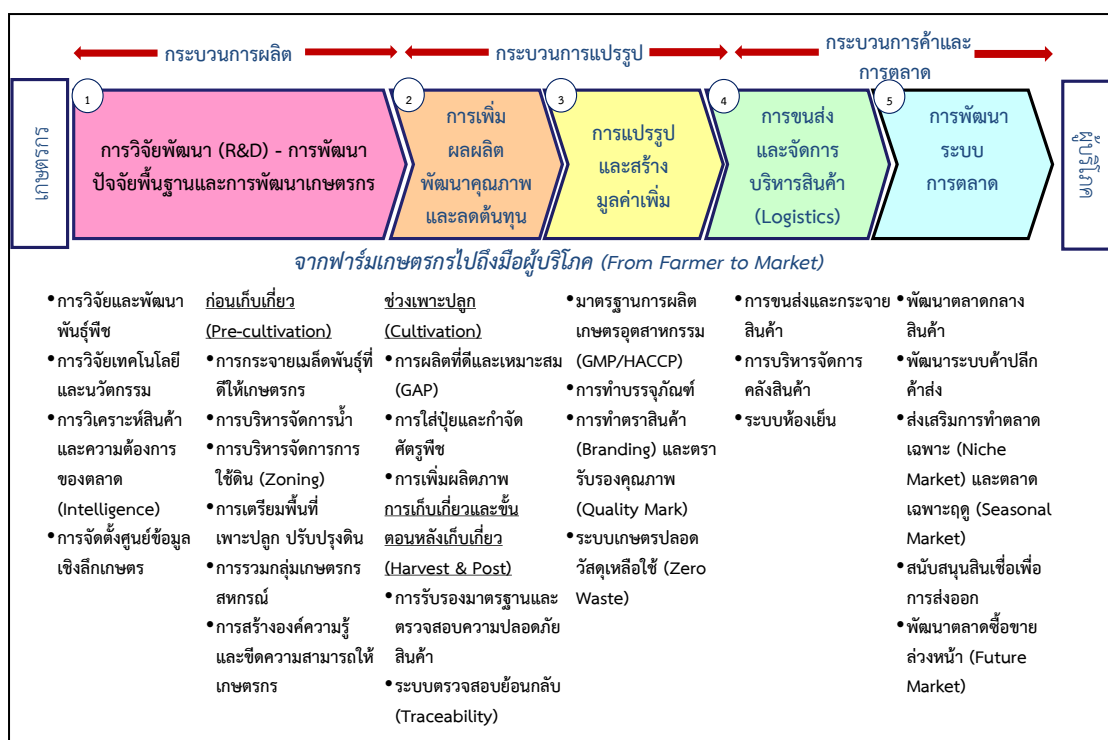
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพัทธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิต (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดย คณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มี ประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพ สิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกลำน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญ กับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิต สัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่ม ผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้ คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำ ด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้าง ฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับ ประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ ในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมใน อุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้ง ที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดัง แผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

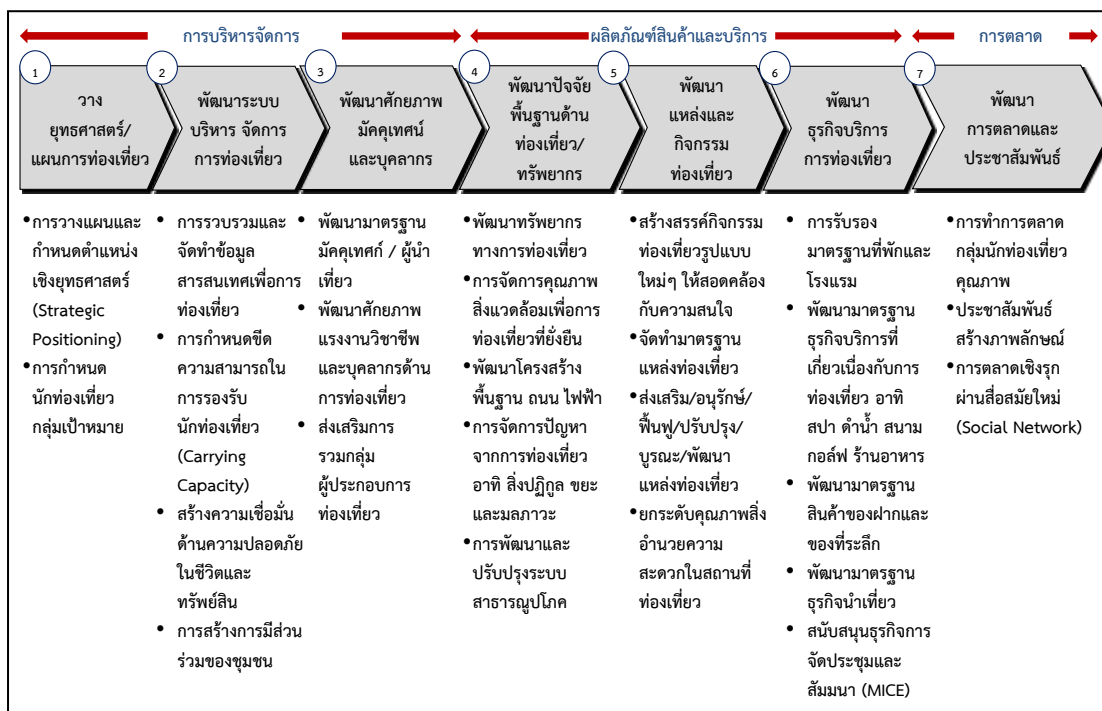
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

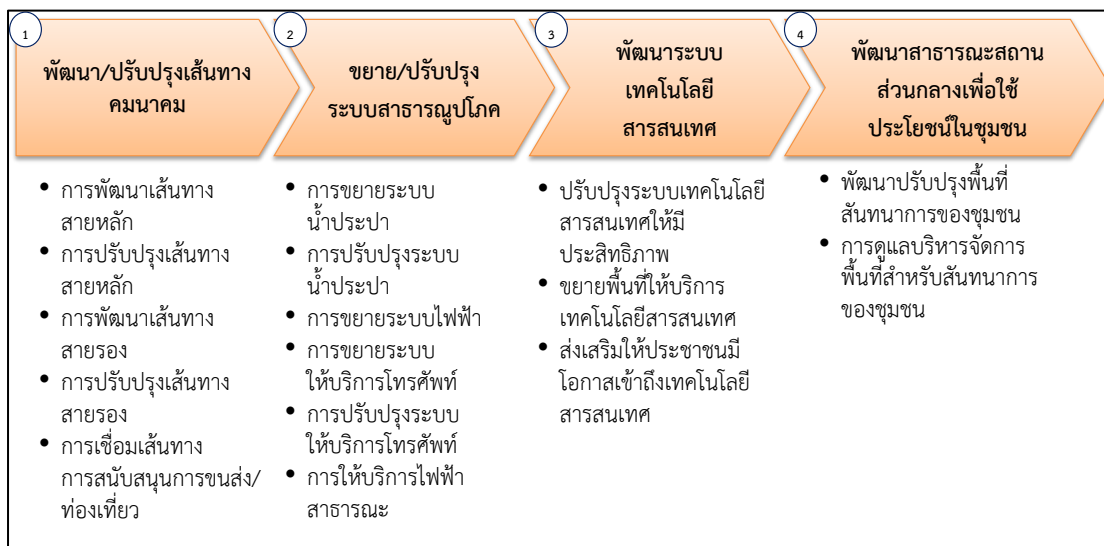
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

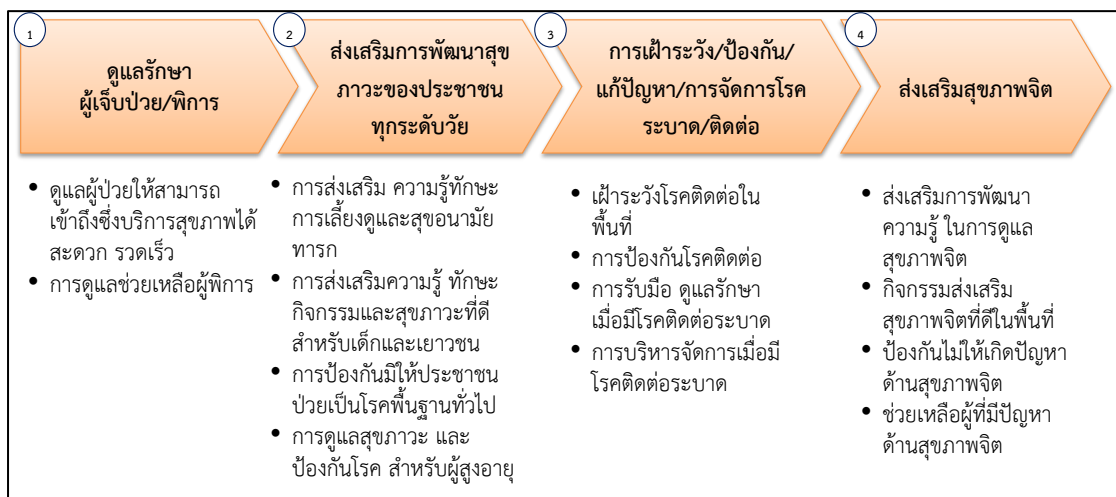
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

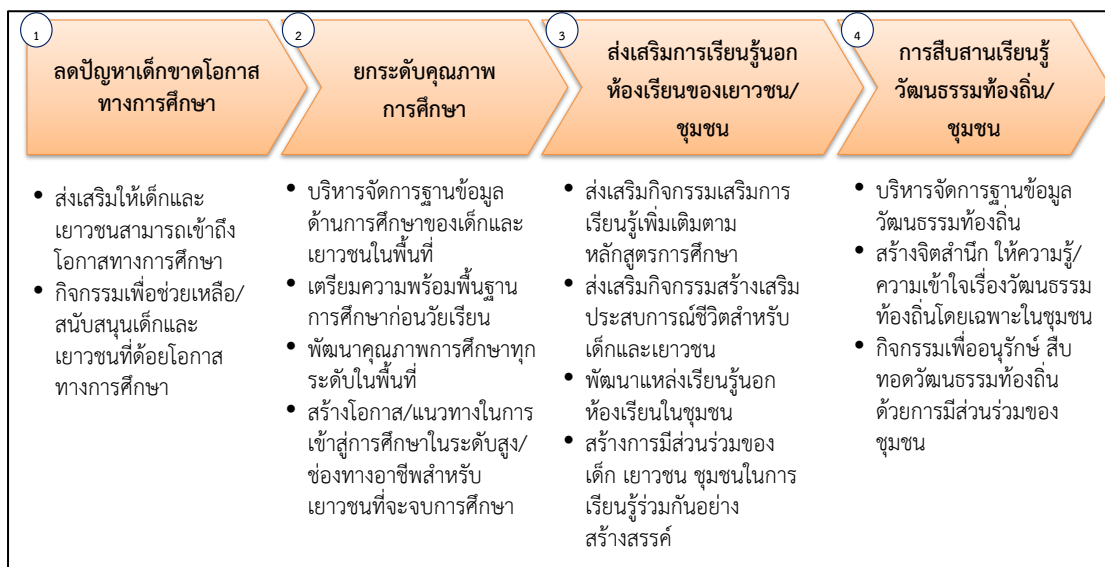
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกละเอียดที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

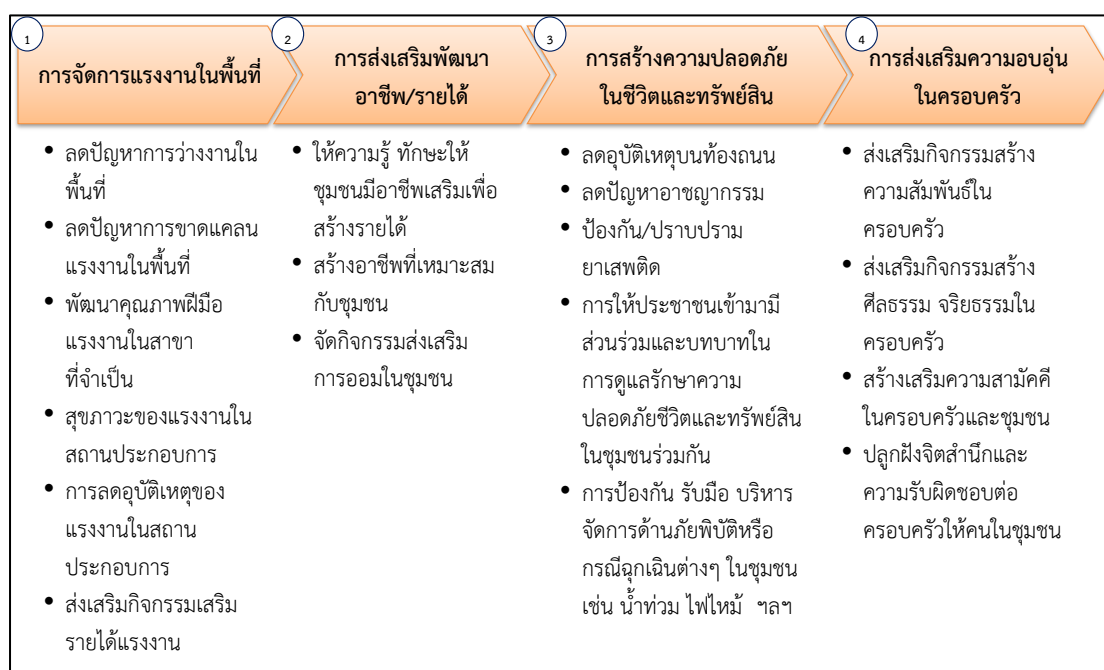
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

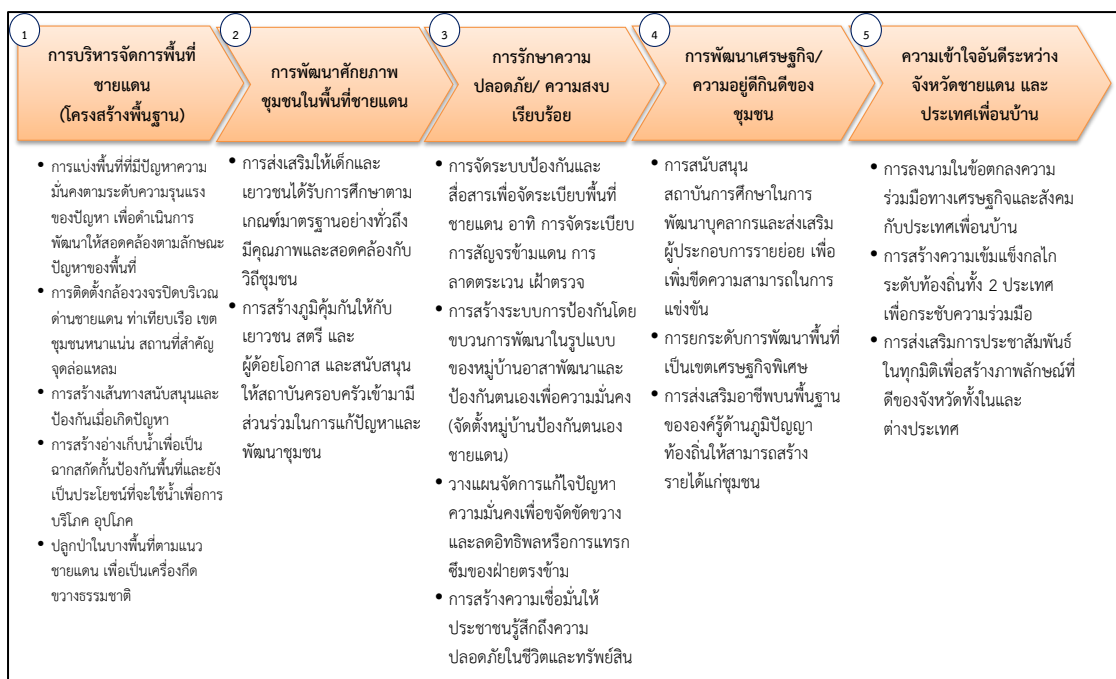
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคมน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

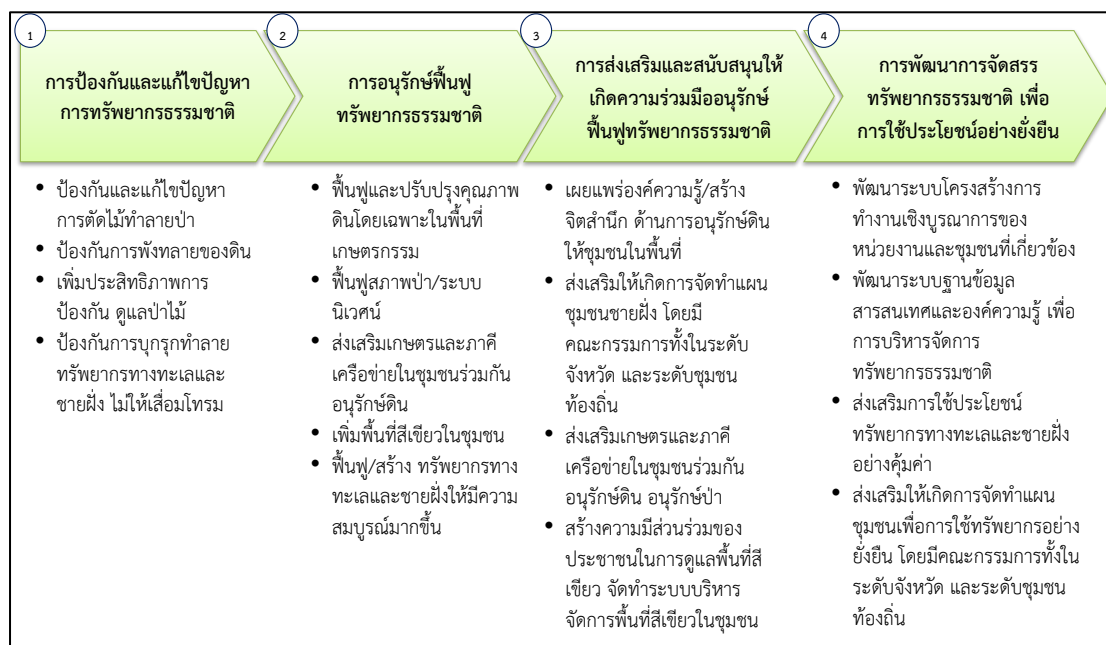
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

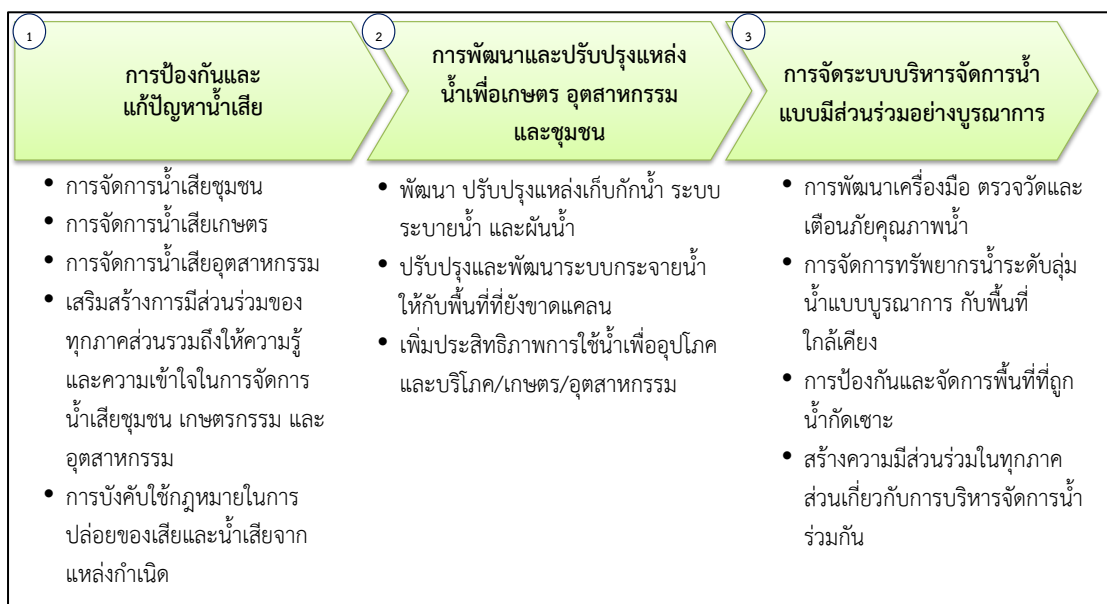
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

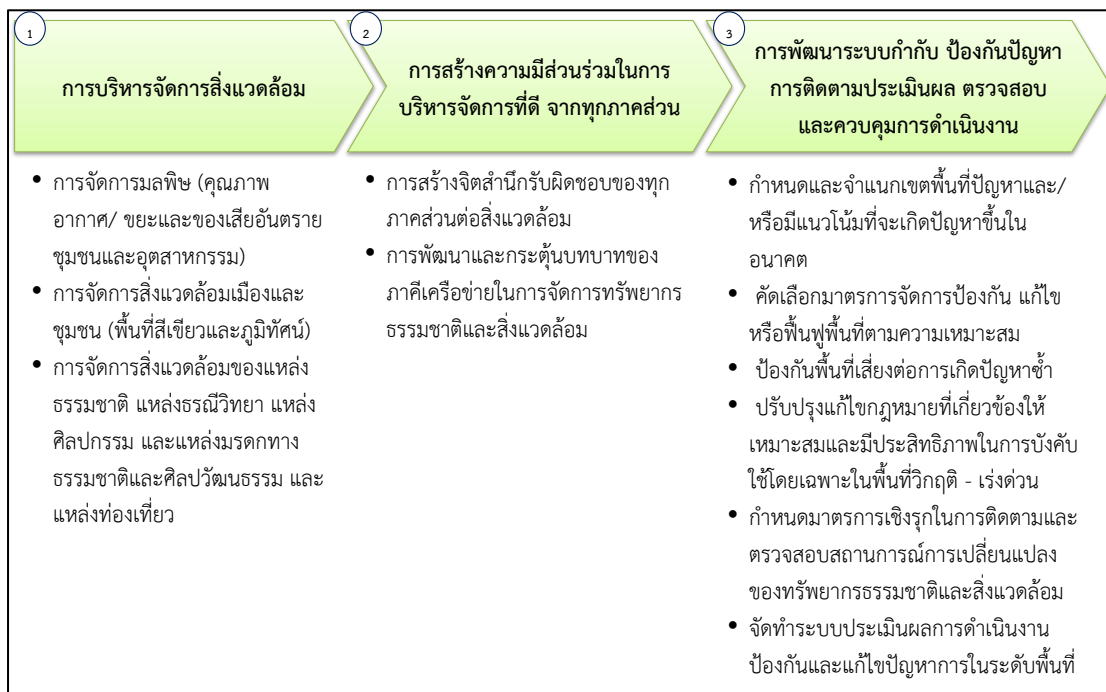
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่ไ้ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสังขธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณขัที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชน เพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)

☐ .doc, docx	☐ .xls, .xlsx	☐ .csv	☐ .pdf	☐ .txt
☐ อื่นๆ (ระบุ)				
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)

☐ Oracle	☐ DB2	☐ MS SQL	☐ My SQL
☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)			
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

